

ԱՊԱԳԻԱՅ

ԼՁ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1973 ԵՐԿՈՒՇԱՐԹԻ, 16 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 2015
• VOL. XXXVI, NO 1973 • LUNDI, 16 FEVRIER 2015 • MONDAY, FEBRUARY 16, 2015

1915-2015
ՀԱՅՈՑ
ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ
100-ՐԿ ՏԱՐԵԳԱՐՁ



ԿԸ ՅԻՇԵՄ ԵՒ ԿԸ ՊԱՀԱՆՁԵՄ

Թրքական կազմակերպություններու կոչը աշխարհի առաջնորդներուն. «24 Ապրիլին Թուրքիա մի՛ գաք, այլ գացե՛ք Երեւան»



Թուրքիոյ մէջ շարք մը հասարակական կազմակերպութիւններ դիմած են աշխարհի ղեկավարներուն՝ կոչ ընելով անոնց, որ չմասնակցին Կալիփոլիի ճակատամարտի 100-ամեակի տօնակատարութեան, որ այս տարի՝ առաջին անգամ ըլլալով՝ պիտի նշուի Հայոց Ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակման օրը՝ Ապրիլ 24-ին:

Ըստ Panorama.am-ի՝ Թուրքիոյ Մարդկային իրաւունքներու միութեան Այլատեացութեան եւ Խտրականութեան դէմ յանձնաժողովը, Իզմիրի Ասորական եղբայրութեան, մշակութային եւ համերաշխութեան համախմբումը, «Նոր Չարթօսք» կազմակերպութիւնը, «www.suryaniler.com» մշակութային միութիւնը եւ «Չան» ընկերաբաղաճական տնտեսական հետազոտութիւններու հիմնարկը այս նպատակով համատեղ յայտարարութիւն մը տարածած են. այս մասին կը գրէ «Ակօս» շաբաթաթերթը:

Յայտարարութեան մէջ կը նշուի, որ Թուրքիոյ ղեկավարները Ապրիլ 24 ամսաթիւը յաղթանակի տօնակատարութիւններու վերածել փորձելով՝ կ'անարգեն Ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակը: Կազմակերպութիւնները կոչ ըրած են աշխարհի առաջնորդներուն, որ յստակօրէն յայտարարեն, թէ իրենք պիտի չ'անարգեն Ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակը:

«Գացե՛ք Երեւան, ուր իսկապէ՛ս ցաւ կայ», - ըսած է Մարդկային իրաւունքներու միութեան փոխնախագահ Երեն Զեսքին:

ՅՈՐԴԱՆԱՆ ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿԵ ՌՄԲԱԿՈՇԵԼ ՐԱՔՔԱՅԻ ՏԱԷՇ-Ի ԴԻՐՔԵՐԸ



Յորդանանեան ռմբածիզներ մինչեւ անցեալ շաբթուայ վերջաւորութեան շարունակեցին ռմբակոծել ՏԱԷՇ-ի դիրքերը: Միացեալ Նահանգներու Պաշտպանութեան Նախարարութիւնը խոստացաւ թէ պիտի արագացնէ Յորդանանի զէնք ծախելու ընթացքը, որպէսզի Յորդանան կարենայ շարունակել հարուածել ահաբեկչական ՏԱԷՇ-ի դիրքերը:

Յորդանանի Ապտալա Բ. թագաւորը անձամբ մասնակից է սոյն գործողութիւններուն, իսկ մեծահարուստ գործարարներ խոստացած են մինչեւ մէկ միլիոն տոլար նուիրել այն անձին, որ ՏԱԷՇ-ի ղեկավար Ապու Պաքր Էլ Պադ-տատիին ողջ կամ մեռած վիճակով կը յանձնէ Յորդանանի իշխանութեանը:

Նախարար Նալպանտեան Միւնիխի մէջ հանդիպած է համանախագահներուն

Հինգշաբթի՝ 5 Փետրուար 2015-ին, աշխատանքային այցելութեամբ Միւնիխ գտնուող Հայաստանի արտաքին գործոց նախարար Էդուարդ Նալպանտեան հանդիպում ունեցած է ԵԱՀԿ-ի Մինսկի խումբի համանախագահներ Իկոր Փոփովի, Ճեյմս Ուորլիքի, Փիեռ Անտրիոյի եւ ԵԱՀԿ-ի գործող նախագահի անձնական ներկայացուցիչ Անճէյ Զասփրչիկի հետ:

Արտաքին գործոց նախարարութեան մամուլի եւ տեղեկատուութեան վարչութեան փոխնախագահ Կարինե Մարտիրոսյանի շարունակուած են քննարկումները ատրպէյճանա-ղարաբաղեան հակամարտութեան խաղաղ կարգաւորման գործընթացին վերաբերեալ:

Արտաքին գործոց նախարարը միջնորդներուն ուշադրութիւնը հրաւիրած է Հայաստանի հետ սահմանին եւ Լեռնային Ղարաբաղի հետ շփման գիծին վրայ հրադարի խախտումներուն եւ խափանարարական գործողութիւններու բազմապատկման վրայ՝ շեշտելով, որ վերջին շաբաթներու ընթացքին ատրպէյճանական զինուժը հրադարարը խախտած է առաւել քան 3 հազար անգամ, ինչ որ յանգեցուցած է



մարդկային զոհերու:

«Ատրպէյճանի ղեկավարութիւնը կոպտօրէն արհամարհում է միջազգային հանրութեան հասցեական կոչերը եւ իր արկածախնդիր քաղաքականութեամբ եւ սադրիչ գործողութիւններով աւելի է սրում իրավիճակը, արգելալու խաղաղ կարգաւորման գործընթացը, - ընդգծած է Նալպանտեան:

Ան վերահաստատած է, որ Հայաստան պիտի շարունակէ եռանախագահ երկիրներու հետ՝ ղարաբաղեան հիմնախնդրի բացառապէս խաղաղ կարգաւորման ուղղուած համատեղ ջանքերը:

ՀԱԼԵՊԻ ԶԱՆԱԶԱՆ ՇՐՋԱՆՆԵՐ ՆԵՐԱՌԵԱԼ ՀԱՅԱՅՈՇ ԹԱՂԱՄԱՍԵՐ ՔԱՆԻ ՄԸ ՏԱՍՆԵԱԿ ՀՐԹԻՈՆԵՐՈՒ ԹԻՐԱՆ ԴԱՐՁԱԻ ԳՕԳՕ ԳԸՂԾԵԱՆ ԶՈՂՈՒԵՑԱԻ

Հալեպ քաղաքի գանազան շրջաններ, Ուրբաթ 6 եւ Շաբաթ 7 Փետրուար 2015-ին, զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումներու կողմէ հրթիռակոծման ենթարկուեցան, որուն հետեւանքով միայն Ուրբաթ օր վիրաւորուեցաւ 23 քաղաքացի, արձանագրուեցան նիւթական վնասներ: Յայտնենք, թէ հայաբնակ Նոր Գիւղ շրջանը եւս իր բաժինը ստացաւ, յատկապէս «Ուարշէթ Զուլեյթ»ի արհեստանոցին

դիմացը: Զինեալ ահաբեկչական խմբաւորումներու կողմէ, Շաբաթ օր եւս հրթիռակոծման ենթարկուեցան գանազան շրջաններ եւ թաղամասեր, որոնց կարգին Նոր Գիւղի ազգապատկան շէնքերէն «Կիլիկիա»ի թաղամասը, արձակուած հրթիռի պայթումէն զոհուեցաւ 1991-ի ծնունդ Գօգօ Գըպլճեանը, իսկ քանի մը այլ հայեր վիրաւորուեցան:



Թեոտոր Ռուզվելթ՝ «Հայոց ջարդը ամենամեծ ոճիրն էր»

Միացեալ Նահանգներու նախագահ Թեոտոր Ռուզվելթ, 1918 Մայիս 11-ին, դրամատեր եւ մարդասեր, քաղաքական գործիչ Գլիվելտ Տաճին ուղղած իր նամակին մէջ գրած է՝ «Հայոց ջարդը հանդիսացաւ պատերազմին ամենէն մեծ ոճիրը եւ այդ ոճիրին դէմ հակազդեցութեան բացակայութիւնը հոմանիշ էր այդ քայլին արտօնութեան...: Թրքական սարսափին դէմ արմատական միջոցներու դիմած չըլլալու փաստը՝ համաշխարհային խաղաղութեան մասին ապագայի բոլոր ճառերը կը դարձնէ իմաստազուրկ անզգամութիւններ»:

ՍԻՅԱԼ ՄԵԿՆԱՐԿ

ԵՐՈՒԱՆԳ ԱԶԱՏԵԱՆ

Կարծես Սփիւռքում մեր ծախողումների դժբախտությունը բաւական չէր, այժմ էլ տարածայնությունների եւ անհամերաշխութեան ալիքը գլուխ է բարձրացրել Հայաստանում՝ պատմութեան այս ճակատագրական պահին, երբ համագործակցութիւն եւ ներդաշնակութիւն է անհրաժեշտ մեզ դիմագրաւելու համար դարաշրջանի մարտահրաւերը: Հարիւրամեակի գործողութիւնները առայժմ սահմանափակուած են հանդիսաւոր արարողություններով, խորհրդանշական հաւաքներով եւ սրտաճմիկ յիշատակութիւններով, որոնք բոլորն էլ որպէս անհրաժեշտ կատարիստ են ծառայում մեր կուտակուած ցաւին: Բայց եթէ այդ գործողութիւններն ու միջոցառումները զուգակցուած չեն քաղաքական աշխուժութեամբ, ապա մենք դատապարտուած կը լինենք ապրելու պատրանքային մի աշխարհում:

Ի հարկէ քաղաքական ամենամեծ, ամենանշանակալի ուղերձը կը լինէր Մ. Նահանգների մայրաքաղաքում Հայոց Տեղասպանութեան թանգարանի բացումը պաշտօնական արարողութեամբ, որը կարող էր խորհրդանշալից դառնալ ապրելու եւ արդարութեանը հետամուտ լինելու մեր հաւաքական կամքի: Այն կարող էր աշխարհին յիշեցնել, որ անարդարութիւնը շարունակուում է արդէն մի ամբողջ հարիւրամեակ: Թանգարանը կարող էր նաեւ որպէս ուսումնական ֆորում կամ կեդրոն ծառայել հայերի Տեղասպանութեան վերաբերեալ նոր բացայայտումների համար: Թանգարանի ժամանակին պատրաստ չլինելը եթէ մի աղէտ է, ապա միւս աղէտը այդ հարցում գոյութիւն ունեցող համատարած անտարբերութիւնն է: Որտե՞ղ է ցասումը, զայրոյթն այդ աններելի ճգնաժամի հանդէպ: Թանգարանի պատրաստ չլինելը 2015-ին հաւասար է թուրքերին արծաթէ սկուտեղի վրայ յաղթանակ մատուցելուն: Կրողմունքն ուղղուած է այս հսկայական ծախողմանը նպաստող բոլոր կողմերին, բայց առաջին հերթին Մ. Նահանգների ամբողջ հայ համայնքին՝ իր անտարբերութեան համար: Այսքանը պատասխանատուութեան Սփիւռքի բաժնի վերաբերեալ: Գալով Հայաստանին, լուրերն աւելի վիատեցնող են: Մտաւորականները, որոնք հարիւրամեակի միջոցառումների հիմքերը պետք է դնեն եւ համագործակցեն, ստեղծելով Տեղասպանութեան վերաբերեալ գիտական լուրջ գրականութիւն, այսօր իրար դէմ են դուրս եկել: Մինչ մտահոգութիւն կար, որ Հայաստանի եւ Սփիւռքի հայ մտաւորականները տարբեր նպատակներ են հետապնդում եւ իրար տիպաբանութիւններով բնութագրում (մին «դաւաճան», միւսը՝ «ազգայնամուլ») այժմ պարզուում է, որ հակասութիւնը ներթափանցել է Հայաստան, որտեղ գիտութեան հեղինակաւոր մշակներ պայթարում են միմեանց դէմ:

Վերջերս կայացած հաշուետու մամուլի ասուլիսի ժամանակ Տեղասպանութեան յուշահամալիր-թանգարանի տնօրէն, 100-ամեակի միջոցառումները համակարգող պետական յանձնաժողովի քարտուղար Հայկ Դեմոյեանը, մեղադրել է Հայաստանի որոշ պատմաբաններին եւ գիտաշխատողներին, ասելով, որ նրանք Թուրքիայի յատուկ ծառայութիւնների գործակալներ են:

«Հարիւրամեակի տարելիցին նուիրուած միջոցառումներում միտում կայ խօսել բարի թուրքերի մասին, թէ ոնց են նրանք հայերի կեանքը փրկել, անտեսելով 1,5 միլիոն հայերի ճակատագիրը: Այդ մարդիկ համագործակցում են Թուրքիայի յատուկ ծառայութիւնների հետ: 10-ից 9-ը Թուրքիայի յատուկ ծառայութիւններն են իրականացնում: Խօսքը միայն Սփիւռքի մասին չէ: Կան ՀՀ պաշտօնեաներ, որոնք փորձում են խոչընդոտել իմ գործունէութիւնը որպէս միջոցառումները համակարգող պետական յանձնաժողովի քարտուղար»:

ասել է նա նշելով. «Խօսքը Աշոտ Մելքոնեանի մասին է, որ փորձեց բոլոր ճիգերը գործադրել տապալելու իմ ատենախօսութիւնը»:

Տեղին չէ այստեղ քննարկել Հայկ Դեմոյեանի կամ Աշոտ Մելքոնեանի գիտական արժանիքներն ու թերութիւնները: Ասենք միայն, որ երեւոյթը չափազանց տգեղ է, յատկապէս այս շրջանին, երբ մեր բոլոր

ջանքերը պետք է համախմբուած լինեն եւ ուղղուած «100-ամեակի յիշատակութիւնները պատշաճ մակարդակով եւ յաջողութեամբ պսակելու գործին, մասնաւորապէս որովհետեւ Ապրիլ 24-ին ակնկալում ենք մեծ թիւով օտար ազգի յարգարժան անձնաւորութիւնների ժամանումը Երեւան միմեանց ուղղուած էժանագին ակնարկներն ամենեւին չեն կարող դրական հետեւանքներ խոստանալ: Դեմոյեանը նոր էր յայտնի դարձել գիտական շրջանակներում, երբ կառավարութիւնը նրան վստահեց Տեղասպանութեան թանգարանի տնօրէնի պաշտօնը: Բայց մինչեւ նոր ու պատասխանատու աշխատանքին յարմարուելը, նրան մեղադրեցին բանագործութեան մէջ եւ խստօրէն քննադատեցին իր դրկտորական թէզը ոչ թէ հայերէն, այլ ռուսերէն լեզուով ներկայացնելու համար:

Ճանաչուած թուրքաբան Ռուբէն Մելքոնեանը անդրադառնալով երկու գիտնականների միջեւ ծագած տարածայնութեանը նշել է. «Ե՛ւ Աշոտ Մելքոնեանը, ե՛ւ Հայկ Դեմոյեանը տաղանդաւոր գիտնականներ են: Ես կարծում եմ, որ նրանց միջեւ առկայ գիտական ինստիտուտի պատերի ներքոյ եւ չպետք է դառնար հրապարակային քննարկման թեմա»: Այնուհետեւ աւելացրել, որ «դրսից 100-ամեակի տարելիցին նուիրուած միջոցառումների կազմակերպման համար տրուող դրամաշնորհները մեծ մասամբ ծառայում են ոչ թէ հայութեանը, այլ Թուրքիայի շահերին: Դրանց մէջ շեշտուում է երկխօսութեան, անցեալը մոռանալու, երկուստեք ցաւի եւ ընդհանուր դժբախտութեան մասին»:

Իրականում ճիշդ է, որ արդարամիտ, բարի կամքի տեր թուրքերին պատուելը որոշ շրջանակներում կարելի տեղ է զբաղեցնում: Կը գայ ժամանակը պատշաճ վերաբերմունք ցուցաբերելու այն անհատ թուրքերին, որոնք դեմ գնալով թուրք գանգուածներին եւ վտանգի ենթարկելով իրենց անձնական կեանքը մարդկայնութիւն ցուցաբերեցին եւ փրկեցին հայերի կեանքը: Սակայն այդ մարդիկ բացառութիւններ են: Այս պահին յիշել նրանց նշանակում է բովանդակութիւնից զրկել Տեղասպանութեան հարցը, շեղել ուշադրութիւնը հիմնական, էական խնդրից եւ խառնել հերթականութիւնը:

Հրեաները սկսեցին պատուել արդարամիտ, ազնիւ այլադաւաններին, բայց ինչի՞ց յետոյ: Միայն իրենց հայրենիքում վերահաստատուելուց եւ անսխաղէպ փոխհատուցում ստանալուց յետոյ: Կայացած, ուժեղ դիրքերից նրանք ի վիճակի էին կատարել այդ քայլը:

Ռուբէն Մելքոնեանն այնուհետեւ անդրադառնալով դրամաշնորհներին նշել է. «Եթէ խորը ուսումնասիրութիւն կատարուի արտասահմանեան գրանտների ծագման եւ սկզբնաղբիւրի վերաբերեալ, կարող է պարզուել, որ դրանք թուրքական ծագում ունեն: Ես կոչ եմ անում, որ գոնէ այս տարի հայկական կազմակերպութիւնները զերծ մնան գրանտային ծրագրերից»:

Ցանկալի պիտի լինէր տարին սկսել դրական լուրերով, բայց, ըստ երեւոյթին, մենք շատ հեռու ենք այդ բաղձալի վիճակից:

Խօսելով բարի կամքի տեր թուրքերի մասին, տեղին է մեջբերել «Today's Zaman» թերթում թուրք սիւնակագիր Չիւսիգի Աթթարի յօդուածից մի հատուած. «Հայերի Տեղասպանութիւնը Անատոլիայի Մեծ Աղէտն է եւ թապուների մայրը այս երկրում: Դրա անէծքը շարունակելու է հետապնդել մեզ այնքան ժամանակ մինչեւ չխօսենք դրա մասին, չճանաչենք, չհասկանանք եւ հաշուի չլստենք դրա հետ: Դրա հարիւրամեայ տարելիցը իրականում պատմական հնարաւորութիւն է ձեռքազատուելու մեր սովորութիւնից, հասկանալու Միւս Կողմին եւ սկսելու հաւաքական բուժումը»:

Ցանկալի պիտի լինէր, որ հաւաքական բուժման մի դեղատոմս էլ մեզ՝ հայերիս համար դուրս գրուէր, որպէսզի կարգի բերէինք մեր ներքին խոհանոցը, ցուցաբերէինք միասնականութիւն եւ վճռականութիւն եւ հարիւրամեակի տարին սխալ չմեկնարկէինք:

Տիրոյթ, ԱՄՆ

Թարգմ. Յակոբ Ծուլիկեան

ՀՀ Նախագահը Վազգէն Սարգսեանի անուան ռազմական հիմնարկին Նոր պետ նշանակեց



Նախագահ Սերժ Սարգսեանի հրամանագիրով Չորավար գնդապետ Արմէն Ղահրամանեանը նշանակուած է Հայաստանի Հանրապետութեան պաշտպանութեան Նախարարութեան Վազգէն Սարգսեանի անուան ռազմական հիմնարկի պետ: Այս մասին՝ ըստ «Արմէնփրես-ի» կը յայտնեն ՀՀ Նախագահի աշխատակազմի հասարակայնութեան եւ տեղեկատուութեան միջոցներու հետ կապերու վարչութիւնէն:

ԱՊՐԵՅ
Շաբաթաթերթ

ABAKA

Hebdomadaire Arménien
Armenian Weekly ISSN 0382-9251

Publié par /Published by
Le Centre de Publication Tékéyan
825 rue Manoogian, Saint-Laurent,
Québec H4N 1Z5

Tél: (514) 747-6680 • FAX: (514) 747-6162
e-mail: abaka@bellnet.ca
www.tekeyanmontreal.ca

Պատասխանատու խմբագիր՝
ԱԼԵՏԻՍ ՊԱԳԳԱԼԵԱՆ

Ծանուցումներու,
նուիրատուութիւններու եւ
գրասենեակի պատասխանատու՝
ՍԱԼԻՒ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Թորոնթոյի պատասխանատու՝
ՄԱՍԵՍ Բ. ՄԱՄՈՒՐԵԱՆ

Canada
2nd Class \$80 (QC & ON)
1ère classe/first class \$90
U.S.A. 1st class (US)\$90
Autres pays/Other countries:
1st class (US)\$120
Per issue \$1.75

Dépôt légal: Bibliothèque du Québec

PM40015549R10945

TPS/GST - R119209294 • TVQ/PST #1006268699

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.”

Հայոց Յեղասպանութեան 100-րդ տարելիցի համահայկական հռչակագիր

Հայոց Յեղասպանութեան 100-րդ տարելիցին նուիրուած միջոցառումները համակարգող պետական յանձնաժողովը, համախորհուրդ Սփիւռքում գործող տարածաշրջանային յանձնախմբերի հետ՝ եւ արտայայտելով հայ ժողովրդի միասնական կամքը, եւ յենուելով 1990 թուականի Օգոստոսի 23-ի՝ Հայաստանի անկախութեան մասին հռչակագրի եւ Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան վրայ, եւ վկայակոչելով ՄԱԿ-ի 1948 թուականի Դեկտեմբեր 10-ի՝ Մարդու Իրաւունքների Համընդհանուր Հռչակագիրը, որի համաձայն «մարդկութեան ընտանիքի բոլոր անդամներին յատուկ արժանապատուութեան եւ հաւասար ու անտարելի իրաւունքների ճանաչումն աշխարհի ազատութեան, արդարութեան եւ խաղաղութեան հիմքն է», եւ ղեկավարուելով ՄԱԿ-ի Գլխաւոր Վեհաժողովի 1946 թուականի Դեկտեմբերի 11-ի 96(1) բանաձեւի, 1948 թուականի Դեկտեմբերի 9-ի «Յեղասպանութեան յանցագործութիւնը կանխարգելելու եւ պատժելու մասին» ՄԱԿ-ի կոնվենցիայի, 1968 թուականի Նոյեմբերի 26-ի «Պատերազմական յանցագործութիւնների եւ մարդկութեան դէմ ուղղուած յանցագործութիւնների նկատմամբ վաղեմութեան ժամկետ չկիրառելու մասին» ՄԱԿ-ի կոնվենցիայի, ինչպէս նաեւ 1966 թուականի Դեկտեմբերի 16-ի «Զաղաքացիական եւ քաղաքական իրաւունքների մասին» միջազգային դաշնագրի եւ մարդու իրաւունքների վերաբերեալ բոլոր այլ միջազգային ակտերի համապատասխան սկզբունքներով եւ դրոյթներով, եւ հաշուի առնելով, որ «Յեղասպանութեան յանցագործութիւնը կանխարգելելու եւ պատժելու մասին» կոնվենցիան ընդունելիս ՄԱԿ-ը յատուկ կարեւորել է այդ յանցատեսակի դէմ պայքարում միջազգային համագործակցութիւնը, եւ շեշտելով ցեղասպանութեան յանցակազմում պարունակուող արարքների համար անպատիժ մնալու անթոյլատրելիութիւնն ու այդ յանցագործութեան վաղեմութեան ժամկետ չունենալու հանգամանքը, դատապարտելով 1894-1923 թուականներին Օսմանեան Կայսրութեան եւ Թուրքիայի տարբեր վարչակարգերի կողմից ծրագրուած ու հայ ժողովրդի դէմ շարունակաբար իրականացուած ցեղասպանական քայլերը, հայրենազրկումը, հայրութեան ոչնչացմանն ուղղուած զանգուածային կոտորածները, էթնիկ զտումները, հայկական ժառանգութեան ոչնչացումը, ինչպէս նաեւ ցեղասպանութեան ժխտումը, պատասխանատուութիւնից խուսափելու, կատարուած յանցագործութիւններն ու դրանց հետեւանքները լռութեան մատնելու կամ արդարացնելու բոլոր փորձերը՝ որպէս յանցագործութեան շարունակութիւն եւ նոր ցեղասպանութիւններ իրականացնելու քաջալերանք, եւ համարելով նաեւ 1919-1921 թուականներին օսմանեան ռազմական արտակարգ ատենաների կողմից «Իրաւական եւ մարդկային օրէնքների դէմ» այդ ծանր ոճրի ուղղութեամբ կայաց-



ած դատավճիռները եղելութեան իրաւական գնահատական, եւ արժեւորելով 1915 թուականին միջազգային հանրութեան կողմից Անտանտի պետութիւնների Մայիսի 24-ի համատեղ հռչակագրով հայ ժողովրդի դէմ իրականացուած ծանրագոյն յանցագործութիւնը պատմութեան մէջ առաջին անգամ որպէս «մարդկութեան եւ քաղաքականութեան դէմ իրականացուած յանցագործութիւն» որակում եւ օսմանեան իշխանութիւններին պատասխանատուութեան կանչելու հանգամանքի շեշտադրումը, ինչպէս նաեւ 1920 թուականի Օգոստոսի 10-ի Սելրի հաշտութեան պայմանագրի եւ 1920 թուականի Նոյեմբերի 22-ի՝ ԱՄՆ-ի նախագահ Վուդրո Վիլսոնի Իրաւարար Վճռի դերը եւ նշանակութիւնը Հայոց Յեղասպանութեան հետեւանքների յաղթահարման հարցում:

1. Ոգեկոչում է Հայոց Յեղասպանութեան մեկուկէս միլիոն անմեղ զոհերի յիշատակը եւ երախտագիտութեամբ խոնարհուում կեանքի ու մարդկային արժանապատուութեան համար պայքար մղած նահատակ եւ վերապրած հերոսների առջեւ:
2. Վերահաստատում է Հայաստանի եւ հայ ժողովրդի յանձնառութիւնը շարունակելու միջազգային պայքարը ցեղասպանութիւնների կանխարգելման, ցեղասպանութեան ենթարկուած ժողովուրդների իրաւունքների վերականգնման եւ պատմական արդարութեան հաստատման համար:

3. Շնորհակալութիւն է յայտնում այն պետութիւններին, միջազգային, կրօնական եւ հասարակական կազմակերպութիւններին, որոնք քաղաքական խիզախութիւն ունեցան ճանաչելու եւ դատապարտելու Հայոց Յեղասպանութիւնը՝ որպէս մարդկութեան դէմ ուղղուած սուսկալի ոճրագործութիւն, եւ այսօր էլ շարունակում են այդ ուղղութեամբ իրաւական քայլեր ձեռնարկել, նաեւ կանխել ժխտողականութեան վտանգաւոր դրսեւորումները:

4. Երախտագիտութիւն է յայտնում այն ազգերին, կառոյցներին եւ անհատներին, ովքեր յաճախ իրենց վտանգելով՝ մարդասիրական դարբնոյթ օգնութիւն ցուցաբերեցին, փրկեցին լիակատար ոչնչացման վտանգի առջեւ կանգնած բազմաթիւ հայերի, ապահով եւ խաղաղ պայմաններ ստեղծեցին ցեղասպանութիւնից վերապրած հայու-

թեան համար՝ մեծ թափ հաղորդելով որբախնամ գործունեութեանը եւ միջազգային հայասիրական շարժմանը:

5. Դիմում է ՄԱԿ-ի անդամ պետութիւններին, միջազգային կազմակերպութիւններին, բարի կամքի տէր բոլոր մարդկանց անկախ ազգային եւ կրօնական պատկանելութիւնից, միաւորել իրենց ջանքերը պատմական արդարութիւնը վերականգնելու եւ Հայոց Յեղասպանութեան զոհերի յիշատակը յարգելու համար:

6. Արտայայտում է Հայաստանի եւ հայ ժողովրդի միասնական կամքը՝ Հայոց Յեղասպանութեան փաստի համաշխարհային ճանաչման հասնելու եւ ցեղասպանութեան հետեւանքների յաղթահարման հարցում, ինչի համար մշակում է իրաւական պահանջների թղթածրար՝ դիտելով այն նախապայման, համայնքային եւ համազգային իրաւունքների եւ օրինական շահերի վերականգնման գործընթացի մեկնարկ:

7. Դատապարտում է Թուրքիայի Հանրապետութեան կողմից Հայաստանի Հանրապետութեան ապօրինի շրջափակումը, միջազգային հարթակներում ցուցաբերուող հակահայկական կեցուածքը եւ միջպետական յարաբերութիւնների կարգաւորման համար նախապայմանների առաջադրումը՝ դրանք գնահատելով որպէս Հայոց Յեղասպանութեան, Մեծ Եղեռնի մինչ օրս անպատիժ մնալու հետեւանք:

8. Կոչ է անում Թուրքիայի Հանրապետութեանը ճանաչել եւ դատապարտել Օսմանեան Կայսրութեան կողմից իրականացուած Հայոց Յեղասպանութիւնը եւ մարդկութեան դէմ իրագործուած այդ սուսկալի ոճրի զոհերի յիշատակը ոգեկոչելու միջոցով առեւտուել սեփական պատմութեան ու յիշողութեան հետ՝ հրաժարուելով կեղծարարութեան, անհերքելի իրողութեան ժխտման եւ յարաբերականացման քաղաքականութիւնից: Զօրակցում է Թուրքիայի քաղաքացիական հասարակութեան այն հատուածին, որի ներկայացուցիչներն այսօր արդէն համարձակութիւն են դրսեւորում այդ հարցում՝ ի հակադրութիւն իշխանութիւնների պաշտօնական դիրքորոշման:

9. Յոյս է յայտնում, որ Թուրքիայի կողմից Հայոց Յեղասպանութեան ճանաչումը եւ դատապարտումը կարելու մեկնակէտ կը դառնան հայ

եւ թուրք ժողովուրդների պատմական հաշտեցման գործընթացի համար:

10. Հպարտութեամբ է արձանագրում, որ ցեղասպանութիւնից վերապրած հայ ժողովուրդը վերջին հարիւրամեակի ընթացքում՝ եւ դրսեւորեց անկոտրում կամք ու ազգային ինքնագիտակցութիւն, վերականգնեց դարեր առաջ կորցրած ինքնիշխան պետականութիւնը, եւ պահպանեց եւ զարգացրեց ազգային արժեքները, հասաւ ազգային մշակոյթի, գիտութեան եւ կրթութեան վերածննդի՝ ուրոյն ներդրում ունենալով համաշխարհային ժառանգութեան զարգացման գործում, եւ ստեղծեց Հայկական Սփիւռքի հոգեւոր եւ աշխարհիկ կառոյցների հզօր եւ արդիւնաւետ ցանց, ինչը նպաստեց աշխարհասփիւռ հայ համայնքներում հայապահպանութեան, հայի՝ յարգանք եւ համակրանք վայելող կերպարի կերտմանը, հայ ժողովրդի արդար իրաւունքների պաշտպանութեանը, եւ համազգային գործակցութեան եւ հայրենադարձութեան ընդարձակ ծրագրով համախըմբեց եւ վերստեղծեց ցեղասպանութեան հետեւանքով վերացման վտանգի առջեւ յայտնուած ազգային գենֆոնդը, եւ Առաջին եւ Երկրորդ Աշխարհամարտերում բերեց իր արժանի ներդրումը միջազգային անվտանգութեան եւ խաղաղութեան հաստատման գործում, փառաւոր յաղթանակներ տարաւ Սարդարապատի եւ Արցախեան հերոսամարտերում:

11. Դիտարկում է Հայոց Յեղասպանութեան 100-րդ տարելիցը որպէս կարելու հանգրուան պատմական արդարութեան համար մղուող պայքարը «Յիշում եմ եւ պահանջում» կարգախօսով շարունակելու գործընթացում:

12. Կոչ է անում հայորդիների գալիք սերունդներին՝ հայրենասեր, գիտակից եւ ուսեալ կեցուածքով պաշտպան կանգնել հայրենի սրբազան ժառանգութեանը, աննահանջ պայքարով ծառայել յանուն՝ եւ առաւել հզօր Հայրենիքի՝ ազատ եւ ժողովրդավար Հայաստանի Հանրապետութեան, եւ անկախ Արցախի առաջընթացի ու զօրացման, եւ աշխարհասփիւռ հայութեան գործուն համախմբման, եւ համայն հայութեան դարաւոր նուիրական նպատակների իրականացման:

29 Յունուարի 2015թ. ք. Երեւան

ԱՆՏԵԱԼԻ ԶԱՐՈՒԴԻՆԵՐԵՆ

ՅՈՒՇ ԱՐ 20-ԱՄԵԱՅ ՄԿՐՏԻՉ ՓՈՐԹՈՒԳԱԼԵԱՆԵՆ

*«Էյ վա~հ, Վեվալլը Էրմենի միլլերթին
իշի չօճուզլարա գալմըջ ...»
Եպարթոս Ալի փաշա*

ՅԱԿՈՔ ՎԱՐԳԻՎԱՌԵԱՆ

1868-69 թուականներուն էր երբ Հայաստանի հարստահարութիւնները հասած էին ծայրայեղ պայմաններու: Բացի սովորական գողութիւններէն եւ մարդասպանութիւններէն, քիւրտեր եւ թուրքեր հայոց կրօնական սրբութիւնները կը պղծէին, ինչպէս Ս. Հաղորդութեան սկիհը, օրինակ տալու համար, շան մը վիզէն կախելով թաղթաղ կը պտտցնէին եւ առակ նշաւակի կ'ընէին:

Մահպեր մահպերի վրայ կը տեղար Կ. Պոլսոյ Պատրիարքարանի մէկ կողմէն միւսը: Պոլսոյ տեղական թերթերը «Մանգումէ», «Մասիս» եւայլն, ամէն օր լուրեր եւ յօդուածներ կը հրատարակէին: Ժողովուրդը յուզումով կը դիմաւորէր իրենց հայրենակիցներուն նկատմամբ եղած այս եղեռնագործութիւնն ու իրենց հաւատքին հանդէպ կատարուած սրբապղծութիւնը:

Օրուան Պատրիարքը, Պօղոս Արք. Թաթաթեան (որուն գերեզմանը կը գտնուի Իզմիրի Ս. Ստեփանոս եկեղեցիին դրան մօտ) թէեւ *թաթրիրներով* (հաղորդագրութիւններով) կը բողոքէր, եւ միւս կողմէ Ներսէս Վարժապետեան Սրբազան՝ Կրօնական Ժողովի ատենապետը, յաճախ Բ. (Բարձրագոյն - վարչապետարան) Դուռ կ'երթար պատրիարքարանին կողմէ բողոքը յայտնելու: Բայց ի գուր:

Կ. Պոլսոյ երիտասարդութիւնը կ'որոշէ 1869ի Յունուար 6ի առաւօտուն Ս. Պատարագի ընթացքին յիշել չտալ Պատրիարքին անունը: Առաջին ցոյցն էր որ տեղի պիտի ունենար Կ.

Պոլսոյ մէջ ընդդէմ Բ. Դրան: Եւ իրապէս այլ Ս. Ծննդեան առտուն, Պատարագի ընթացքին «եւս առաւել» շարականի ժամանակ երբ Պատրիարքին անունին յիշատակութիւնը պիտի ըլլար, ժողովուրդին մէջ բողոքի ձայներ կը բարձրանան եւ «չի յիշուի» կը սկսին պոռալ: Պահ մը եկեղեցին կը խանգարուի. այս կը կրկնուի ինչպէս Խասգիւղ, Նոյնպէս՝ Պալաթ, Բերա, Մայր եկեղեցի եւ այլ եկեղեցիներու մէջ:

Ժողովուրդը խուռնեւոր կը քալէ Բ. Դուռ եւ աղերսագիր մը կը յանձնէ Եպարթոս Ալի փաշային, որ լուր կը դրկէ թէ իրենց մէջէն երկու հոգի ընտրեն խօսելու համար: Ժողովուրդը կ'ընտրէ երկու անձերը՝ իզմիրցի Յարութիւն Փափագեան (գրաշար արեւտարանական մը) եւ 20ամեայ Մկրտիչ Փորթուզալեանը: Այս երկուքը կ'առաջնորդուին Եպարթոսին մօտ: Ալի փաշան, որուն հասակը արեւի բարձր չէր, ի տես այս երկու կարճահասակ պատգամաւորներուն կ'ըսէ. «*Էյ վա~հ, Վեվալլը Էրմենի միլլերթին իշի չօճուզլարա գալմըջ ...*»: (Է~ վայ, ինեղճ հայ ժողովուրդին գործը երախաներուն մնացած է ...):

Անշուշտ վարչապետը այդ պահուն չէր կրնար մտքէն անցնել, թէ այդ երկու *չօճուիներէն* մին, Մկրտիչ Փորթուզալեան, քանի մը տարի յետոյ առաջին յեղափոխական շարժումին երեք մկրտիչներէն (Խրիմեանի ու Աւետիսեանի հետ) մին ըլլալով ազգային յեղափոխական շարժումը՝ Արմենական կազմակերպութիւնը պիտի սկսէր Վանի մէջ, դառնալով անոր դայեակներէն մին:

Փորթուզալեանի պատրաստած սերունդը պիտի գար Հայկական Լեռնաշխարհի վրայ արեւտելու ազգային ազատագրական պայքարը: Պիտի գար մարտնչելու յանուն ազատութեան եւ հայրենիքի փրկութեան:



Քսանամեայ այդ երիտասարդը իր բոցավառ շունչով կրցաւ փոխանցել ազատութեան գաղափարը Շիկահերներու, Թերլեմեզեաններու, Սեպուհներու, Նաթանեաններու, Տըրպէներու, Եկարեաններու եւ Դարբինեաններու, որոնք եղան իսկական մեր յեղափոխականներն ու ազատամարտիկները: Անոնք դարձան բարի օրինակ արեւի ուշ հրապարակ եկող այլ յեղափոխական շարժումներուն:

Նիլ Եոթք

Դամասկոսի մէջ տեղի ունեցաւ դոկտ. փրոֆ. Արշակ Փոլատեանի «Օսմանեան Կայսրութեան մէջ, Հայոց Ցեղասպանութեան ականատեսներ» գիրքին շնորհանդէսը

Երեքշաբթի՝ 3 Փետրուար 2015-ի, կեսօրէ ետք ժամը 1:00-ին, Դամասկոսի «Ասատ» գրադարանի դասախօսութիւններու սրահին մէջ տեղի ունեցաւ Հայաստանի Հանրապետութեան Սուրիոյ մէջ Դամասկոսի դեսպան դոկտ. փրոֆ. Արշակ Փոլատեանի արաբերէն գիրքի շնորհանդէսը: Հանդիսութիւնը կը վայելէր Սուրիոյ Մշակոյթի նախարարի հովանաւորութիւնը: Այս մասին կը հաղորդէ «Բերիոյ կիւղ»-ը:

Շնորհանդէսին ներկայ գտնուեցան մեծ թիւով պետական ու կառավարական դիւանագետներ, պատասխանատուներ, Սուրիոյ խորհրդարանի անդամներ, աշխրապետներ, հոգեւոր առաջնորդներ, մտաւորականներ, լրատուական միջոցներու ներկայացուցիչներ ու դամասկոսահայ ազգայիններ:



Դեսպան Դոկտ. Արշակ Փոլատեան



Հորդարանի անդամներ, աշխրապետներ, հոգեւոր առաջնորդներ, մտաւորականներ, լրատուական միջոցներու ներկայացուցիչներ ու դամասկոսահայ ազգայիններ:

Շնորհանդէսի ընթացքին արտասանուեցան խօսքեր, ձեռնարկի կազմակերպիչ, Հայոց Ցեղասպանութեան 100-րդ տարելիցի ոգեկոչման Սուրիոյ մարմնի կողմէ: Դեսպան Փոլատեանի «Օսմանեան կայսրութեան մէջ, Հայոց Ցեղասպանութեան ականատեսներ» գիրքը ներկայացուց ղոկտ. Նորա Արիսեանը: Դոկտ. Արիսեան դրուատելով դոկտ. Փոլատեանի գիրքը, կարեւոր նկատեց սոյն իրագործումը իբրեւ կարեւոր ներդրում արաբ ընթերցողին ծանօթացնելու Հայոց Ցեղասպանութեան մասին:

Դոկտ. Փոլատեան եւ Սուրիոյ Մշակոյթի փոխ նախարարը նոյնպէս խօսք առին: Հուսկ՝ շնորհանդէսը փակեց



Դոկտ. Նորա Արիսեան

Դամասկոսի Առաջնորդ Տ.Արմաշ Եպս.Նալպանտեան: Ձեռնարկի արարտին մեծարգոյ դեսպանը սիրայօժար մակագրեց

գիրքէն ու նուիրեց ներկաներուն: Նշենք, թէ շնորհանդէսը լրատուական դաշտին ուշադրութեան կեդրոն դարձաւ:

Կոմիտասի Թանգարան-Յիմնարկը կը բանայ իր դռները

Հայ երաժշտական մշակոյթի երախտաւոր Կոմիտասի ժառանգութիւնն ու իրերը մշտական բնակութեան հասցէ ունին՝ նորաստեղծ Կոմիտասի թանգարան հիմնարկին մէջ: Պատմական նշանակութիւն ունեցող մշակութային կեդրոնը այլեւս երազանք չէ, այլ՝ իրողութիւն: 135 ցուցանմոյշ ամփոփող թանգարան-հիմնարկը պաշտօնապէս իր դռները բացաւ Յունուար 29-ին: Մեծ կարեւորութիւն ունեցող կառոյցը յազեցած է ժամանակակից սարքաւորումներով, ունի համերգասրահ, մշտական եւ ժամանակաւոր ցուցադրութիւններու հնարաւորութիւն: Անկախ Հայաստանի առաջին նորաստեղծ թանգարանին մէջ պիտի գործեն գիտահետազօտական կեդրոնը, համերգային դահլիճը, երաժշտական արուեստանոցը, գրադարանը, հրատարակչութիւնը: Թանգարան-հիմնարկը պիտի ըլլայ լուրջ գիտահետազօտական կեդրոն: Ան պիտի կատարէ ուսումնասիրութիւններ,

գարանին մէջ շրջայց կատարել եւ տարբեր սրահներու մէջ ներկայացուած ցուցադրութիւններուն ծանօթանալէ ետք, գրառում կատարած է պատուաւոր հիւրերու գիրքին մէջ. «Կոմիտասի թանգարան-ինստիտուտը հայ ժողովրդի միասնութեան եւ վերածննդի խորհրդանշանն է: Կոմիտաս վարդապետը միաւորեց հոգեւորը եւ աշխարհիկը, ազնուականը եւ գեղջկականը, արեւմտահայկականը եւ արեւելահայկականը՝ ապացուցելով, թէ որքան արհեստական են եղել այդ եւ բազում այլ բաժանարար գծերը: Դրանով իսկ նա դարձաւ ցեղասպանութիւնը վերապրած հայ ժողովրդի նոր ընթացքի ռահվիրան ու երաշխաւորը՝ վեր հանելով եւ մեզ հասցնելով մի ահռելի քաղաքակրթական շերտ: «Ուրախ եմ, որ այս թանգարանի շնորհիւ Կոմիտասի անօրինակ ժառանգութիւնն այժմ կարող է համակարգուած ուսումնասիրութեան եւ լայն տարածման առարկայ



Կոմիտասի անունը, տեղադրուել են յուշարձաններ, կիսանդրիներ, բայց, այնուհանդերձ, Կոմիտասը Հայաստանում իր հասցէն պետք է ունենար: Այս թանգարանն ամփոփում է մեր բոլոր իղծերը», «Արմէնփրես»-ի փոխանցմամբ՝ նշած է Յասմիկ Պօղոսեան: Մշակոյթի նախարարը յոյս յայտնած է, որ թանգարանը կը բացայայտէ Կոմիտասի անյայտ կողմերը: «Վստահ եմ, որ բացումից յետոյ մարդիկ տարբեր նիւթեր կը բերեն եւ կը գետեղեն այս օճախում, որն այսուհետեւ կարելորագոյն մի վայր է, որտեղ մենք հանդիպելու ենք, մտորելու եւ խօսելու ոչ միայն երաժշտութեան մասին, այլեւ այլ նախաձեռնութիւնների շուրջ: Մեր ցուցասրահներում առկայ են ցուցանմոյշներ Գրականութեան եւ արուեստի թանգարանից եւ Հայաստանի ազգային պատկերասրահից», աւելցուցած է նախարարը: Նախագիծին հեղինակ է ճարտարապետ Արթուր Մեսչեան յոյս ունի, որ կառոյցը կը ծառայէ իր նպատակին: «Յունուար 29-ին, որ Կոմիտաս վարդապետի թանգարան-ինստիտուտը կը բերի որոշակի որակական փոփոխութիւններ մեր մտածողութեան եւ մշակութային զգացողութեան մէջ: Ամեն ինչ կախած է նրանից, թէ ինչ կ'ընեն մարդիկ, ովքեր թանգարանում են: Թանգարանը մարդիկ են, միայն կառոյցը չէ: Ճարտարապետութիւնն իր տեղն ունի, բայց թանգարանը մարդիկ են, այն միջավայրն է ու օդը, որի մէջ պետք է դաստիարակուեն մեր երեխաները: Գլխաւորապէս մտածում էի եկող սերնդի մասին, կարծում եմ՝ ստացուել է: Ես Կոմիտաս վարդապետի նկատմամբ ազնիւ եմ եղել», - նշած է Արթուր Մեսչեան: Թանգարանի տնօրէն Նիկոլայ

Կոստանդեան մեծ պատասխանատուութիւն կը զգայ, քանի որ պիտի ղեկավարէ այս պատմական կառոյցը: «Ինչպէս իւրաքանչիւր հայ, այնպէս ալ ես այսօր հպարտ եւ ուրախ եմ, քանի որ այսօր ստեղծուել է մի կառոյց, որը շատ սպասւած է եղել ամբողջ հայ ժողովրդի համար: Մենք ունենալու ենք մշակութային օճախ, որով հպարտանալու ենք: Կառոյցն իրականացնելու է կրթական, գիտահետազօտական, համերգային գործունեութիւն», - ընդգծած է ան: ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսեան Կոմիտասի թանգարանի հիմնումի առաջարկով հանդէս եկած էր «Հայաստան» համահայկական հիմնադրամի հոգաբարձուներու խորհուրդի 2013 թուականի Մայիս 30-ի նիստին: Հանրապետութեան ղեկավարը 2013-ի Սեպտեմբեր 19-ին Կոմիտասի անունան զբօսայգիին մէջ ներկայ գտնուած է Կոմիտասի թանգարան-հիմնարկի շէնքային համալիրի նախագիծի հանրային ներկայացման հանդիսաւոր արարողութեան, որուն ընթացքին շեշտած է, որ համաձայն է բոլոր անոնց հետ, որոնք այդ հաստատութեան գոյութիւնը կը համարեն անհրաժեշտութիւն եւ ժամանակի հրամայական: Նախագահը համոզում յայտնած էր, որ Կոմիտասի թանգարան-հիմնարկը պիտի դառնայ լուրջ կեդրոն թէ՛ հայ, թէ՛ օտար ուսումնասիրողներու համար, քանի որ Կոմիտասը պետք է կուռք չըլլայ, որուն պաշտեն, բայց չճանչնան: Նախագիծը իրականացուած է «Փիւնիկ» մարդկային ներուժի զարգացման համահայկական եւ «Լոյս» հիմնադրամներու միջոցներով:



պիտի տարածէ Կոմիտասի երաժշտութիւնը: ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսեան ներկայ գտնուած է Կոմիտասի անունան զբօսայգիին մէջ Կոմիտասի թանգարան-հիմնարկի բացումին: Մինչ թանգարանի բացումը, Սերժ Սարգսեան պետական յանձնաժողովի անդամներուն եւ հիւրերուն հետ այցելած է Կոմիտասի անունան պանթէոն, ծաղիկներ դրած՝ Վարդապետին շիրիմին: Հանրապետութեան Նախագահը շնորհաւորած է բոլորը թանգարան-հիմնարկի բացման առիթով, շնորհակալութիւն յայտնած է այս կարեւոր նախաձեռնութեան իրականացման համար իրենց ներդրումը ունեցած բոլոր անձերուն եւ թան-

դառնալ ինչպէս Հայաստանում, այդպէս էլ աշխարհով մէկ: «Կոմիտասը մեր մշակութային կեանքի մասնակիցն է, ով շարունակում է մեզ ուղղորդել արդէն երրորդ հազարամեակի բարդ քառուղիներում: Կոմիտասի անունան թանգարան-ինստիտուտի բացումը կարեւոր իրադարձութիւն է մեր երկրի ու մեր ժողովրդի համար»: ՀՀ մշակոյթի նախարար Յասմիկ Պօղոսեանի համոզումով՝ դժուար էր պատկերացնել, որ ականատես կը դառնանք կարեւորագոյն իրադարձութեանը: «Շատ անարդարացի էր, որ Կոմիտասը մինչեւ այժմ չուներ թանգարան... Պուրակները, փողոցները, երաժշտական խմբերը, պարային համոյթները կրում են



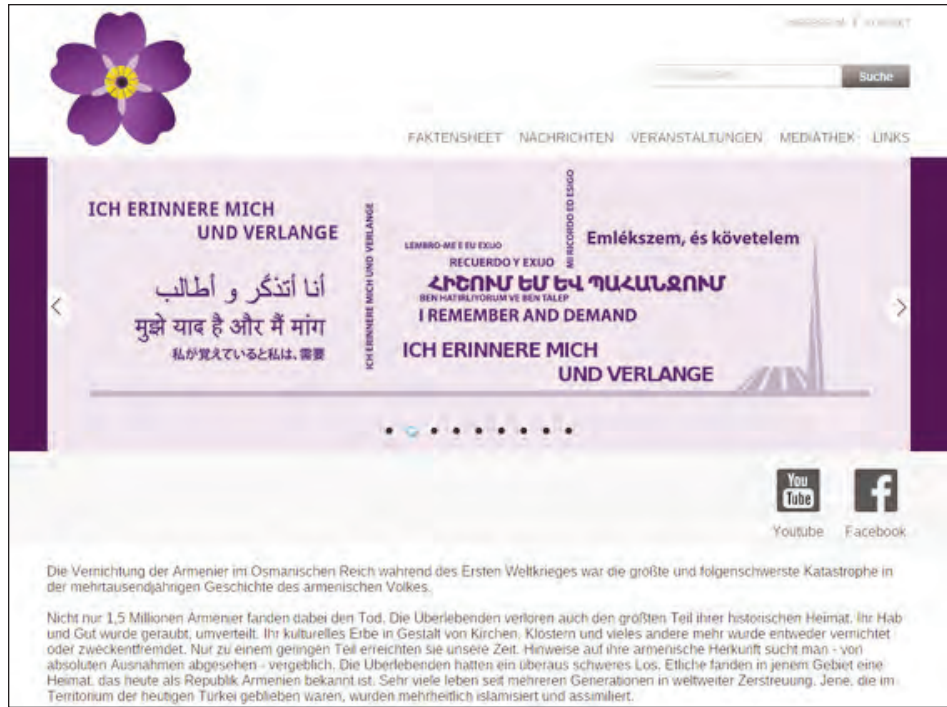
Երեւանի մէջ տեղի պիտի ունենայ Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան 88-րդ գլխաւոր ժողովը

Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան 88-րդ գլխաւոր ժողովը տեղի պիտի ունենայ Ապրիլի սկիզբը Երեւանի մէջ: Այս մասին կը տեղեկանանք ՀԲԸՄ տարածած հաղորդագրութիւնէն: Գլխաւոր ժողովի 88-րդ նիստը անցած տարի Հոկտեմբերէն տեղափոխուած էր 2015 թ. Ապրիլ, որպէսզի կազմակերպութեան անդամները հնարաւորութիւն ունենան իրենց յարգանքի տուրքը մատուցելու Հայոց Յեղասպանութեան

գոհերու յիշատակի 100-րդ տարելիցին, որուն ծիրէն ներս յատուկ արարողութիւն կը ծրագրուի իրականացնել Ծիծեռնակաբերդի մէջ՝ Հայոց Յեղասպանութեան գոհերու յիշատակին նուիրած յուշարձանին մօտ: Այս երկու տարին անգամ մը իրականացուող հանդիպումը շատ կարեւոր կը համարուի ՀԲԸՄի կեդրոնական ղեկավարութեան կողմէ, որուն ընթացքին կը ներկայացուին նախորդ երկու տարիներուն ընթացքին կատար-

ած աշխատանքներու արդիւնքները: Ի լրումն՝ վեհաժողովի ընթացքին կը ծրագրուի իրականացնել քանի մը հարցերու քննարկումներ, որոնք հայ ժողովուրդի մարդկային ուժի, միջազգային սատարման եւ համագործակցային ներուժի վերաբերեալ են: Այս եւ բազմաթիւ այլ ձեռնարկներ կը նախատեսուի իրականացնել Մարտ 28-ին եւ Ապրիլ 6-ին:

Հայոց Ցեղասպանության յատուկ գերմաներեն լեզուով կայք գործարկում է



Գործարկում է Հայոց ցեղասպանության մասին պատմող գերմաներեն կայքը՝ www.genozid1915.de:

Այս մասին կը տեղեկացնե «Նովուսթի Արմենիա»-ն: Նոր համացանցային-կայքը կը հրապարակե Ցեղասպանության մասին պատմող ամենատարբեր տեղեկություններ՝ լուսանկարներ, տեսանկարներ, արխիվային փաստաթուղթեր, ինչպես նաև տեղեկատվություն ԳԴՀ-ի հայկական համայնքի գործունեության մասին, որ ուղղում է Գերմանիոյ կողմէ Հայոց ցեղասպանության ճանաչման:

Կայքին մէջ հրապարակում են նորություններ, որոնք նուիրում են Հայոց ցեղասպանության խնդիրին, մասնաւորապէս՝ Փերինչէքի գործով դատավարության:

Կայքի հիմնական թիրախային լսարանը Եւրոպայի գերմանախօս բնակչութիւնն է: Կայքը կոչում է լրացնելու գերմաներէնով Ցեղասպանության մասին տեղեկատվության բացը: Օգտագործողները կրնան հարցեր ուղղել մշակողներուն, կայքին մէջ կը գործէ feedback ծառայութիւնը:

Կայքը ստեղծում է Գերմանիոյ մէջ Հայոց Ցեղասպանության հարիւրամեայ տարելիցին նուիրում ձեռնարկներու նախապատրաստման յանձնախումբին կողմէն:

Ուղիղ չուերթներ՝ Հայաստանէն դեպի Քիւրտիստան



Մօտ ապագային, Հայաստանէն ուղիղ չուերթներ պիտի սկսին դեպի Հիւսիսային Իրաքի Քիւրտիստանի ինքնավարութեան մայրաքաղաք Երպիլ:

Այս մասին Քիւրտիստանի ինքնավարութեան արտաքին գործոց նախարար Ֆալահ Մուսթաֆայի հանդիպման ընթացքին ըսած է Իրաքի մէջ Հայաստանի դեսպան Կարէն Գրիգորեան:

Աղբիւրի համաձայն, Քիւրտիստանի ինքնավարութիւն կատարած իր առաջին այցի ժամանակ Կարէն Գրիգորեան յայտարարած է, որ Երպիլի մէջ Հայաստանի հիւպատոսութիւն բանալու առաջարկը արդէն հաստատուած է:

Դեսպանի խօսքերով, Հայաստանի կառավարութիւնը յանձնա-

ռու է Քիւրտիստանի ինքնավարութեան հետ յարաբերութիւններու պահպանման եւ ամրապնդման: Դեսպանը յոյս յայտնած է, որ կողմերու միջեւ ուղիղ չուերթներու իրականացումը պիտի խթանէ Հայաստանի եւ Քիւրտիստանի միջեւ տնտեսական եւ մշակութային փոխանակումները:

Չրուցակիցները քննարկած են նաեւ անվտանգութեան եւ մարդասիրական ճգնաժամի պատճառով Քիւրտիստանի առջեւ ծառայած մարտահրաւերները:

Աւարտին յիշենք, որ անցեալ տարի Դեկտեմբերին Հիւսիսային Իրաքի Քիւրտիստանի ինքնավար հատուածին մէջ հայերէնը ճանչցւած էր ինքնավարութեան պաշտօնական լեզուներէն մէկը:

ԼՂՀ մուտքի արտօնագիրներով՝ New York Times-ի լրագրողները Արցախ այցելած են

New York Times-ի լրագրողներ այցելած են ԼՂՀ: The New York Times պարբերականի Մոսկուայի բիւրոյի ղեկավար Նիլ Մաքֆարքուհըրը 2014-ի Սեպտեմբեր 29-ին դիմած է ԼՂՀ արտաքին գործոց նախարարութիւն՝ խնդրելով աջակցիլ բիւրոյի աշխատակիցներ՝ լրագրող Տեյվիտ Յերզէնհորնին, լուսանկարիչ Սերկէյ Փոնոմարիովին եւ թարգմանիչ Ալեքսանտրա Օտինովային ԼՂՀ-ի մէջ լրագրողական գործունեութիւն իրականացնելու համար հաւատարմագիր ստանալու հարցով: Այս մասին՝ ըստ News.am -ի՝ յայտարարած է ԼՂՀ ԱԳՆ մամուլի քարտուղար Անի Սարգսեանը՝ մեկնաբանելով Ատրպէյճանի ԱԳՆ յայտարարութիւնը, ըստ որուն, The New York Times-ի լրագրողները ԼՂՀ այցելած են «Ատրպէյճանի օրէնսդրութեան համաձայն»:



Տեղեկատվութեան եւ հասարակայնութեան հետ կապերու վարչութեան մէջ՝ համաձայն ԼՂՀ «Չանգրւածային լրատվութեան մասին» օրէնքի պահանջներուն:

«Միաժամանակ, տուեալ լրագրողներուն տրուած է ԼՂՀ մուտքի արտօնագիր՝ ըստ ԼՂՀ մուտք գործելու կարգի», - ըսած է Անի Սարգսեանը:

«Լրագրողներու հաւատարմագրումը կատարուած է ԼՂՀ ԱԳՆ

Քայլարշաւ՝ Վրաստանի սահմանէն դեպի Ծիծեռնակաբերդ



ՀՀ սփիւռքի նախարարութեան աջակցութեամբ, Վրաստանի հայկական համայնքի նախաձեռնութեամբ, Ապրիլ 14-24, 100 հայ երիտասարդներ բաղկացած խումբ մը՝ Վրաստանի սահմանէն մինչեւ Ծիծեռնակաբերդ պիտի հասնին ոտքով, Հայոց Ցեղասպանության 100-րդ տարելիցին նուիրում այս ուխտագնացութեան մասնակից երիտասարդները պիտի կրեն Մեծ եղեռնի 100-տարելիցը խորհրդանշող յատուկ զգեստներ: Այս մասին կը հաղորդէ «Հայերն այսօր»-ը:

Ատրպէյճանի զօրավարժութիւններ կը կատարէ



Ատրպէյճան լայնածաւալ զինուորական զօրավարժութիւններ կը կայացնէ: Այս մասին կը հաղորդէ «Արմէնբրես»-ը յղում ընելով ատրպէյճանական լրատուական աղբիւրներու: Նշենք, որ ռազմափորձերուն կը մասնակցին շուրջ 15 հազար զինուորներ եւ ռազմափորձերուն ներկայ կ'ըլլայ երկրի նախագահ Իլիհամ Ալիեւ:

ABAKA

SECTION FRANÇAISE

LUNDI 16 FEVRIER 2015

2015, l'année fatidique

Editorial écrit en anglais par Edmond Y. Azadian et publié dans The Armenian Mirror-Spectator en date du 6 janvier 2015

Les Arméniens du monde entier franchiront le seuil de l'année 2015 avec une certaine appréhension et expectative. Cependant, il n'y a pas de magie dans ce nombre – ce qui ne s'est pas produit en un siècle ne se réalisera pas en une seule année, et tout ce qui n'a pas été atteint en 100 ans ne le sera pas non plus en un an.

Cependant, le symbolisme du centenaire réside dans le fait que les Arméniens devront faire le point sur ce qui s'est produit durant ce siècle, afin de trouver ce qu'ils ont appris grâce à leur expérience, évaluer l'avenir et prendre les mesures appropriées afin que les détails sordides de l'histoire ne traînent plus durant un autre siècle.

L'ironie est qu'après avoir marché pendant 100 ans, nous n'en sommes encore qu'au début de notre voyage. Le coup dévastateur du génocide a été si monumental que depuis 50 ans - tout en nettoyant leurs blessures - les Arméniens ne comprennent pas l'énormité de la tragédie: une population entière a été déracinée de sa terre ancestrale vieille de 3 000 ans et s'est dispersée dans le monde.

La destruction massive de vies humaines a eu lieu à de nombreux moments de l'histoire, mais celui-ci était unique par son intention, son ampleur et ses résultats. L'Holocauste, le génocide le mieux connu qui a eu lieu quelques décennies plus tard en Europe, a suivi les mêmes schèmes. Lorsque les Arméniens se sont réveillés de leur stupeur, un demi-siècle s'était déjà écoulé et le monde autour d'eux avait radicalement changé.

L'année 1965 a marqué un tournant dans notre prise de conscience collective. Cette année-là, les Arméniens ont commencé à s'engager dans l'activisme politique, les travaux de recherche, et la restructuration de la mémoire collective.

Gengis Khan, Talaat Pacha, Hitler et Staline ne souffraient d'aucun déficit de l'intelligence; ils souffraient d'une déficience d'humanisme et de conscience. Dans leur cas, l'intelligence et l'humanité étaient mutuellement exclusives. Ils étaient des génies pervers alors qu'ils poursuivaient avec acharnement leurs objectifs sanguinaires, et traitaient des vies humaines comme autant de produits de consommation.

Pour avoir un impact malfaisant sur la civilisation humaine, on a eu besoin d'une quantité énorme de prouesses, que, malheureusement, cet ignoble

quatuor possédait.

Pour les Turcs, Talaat Pacha était un dirigeant visionnaire. Aujourd'hui, lorsque le président Erdogan se vante d'une Turquie à 98% musulmane, il attribue certainement cette homogénéité à la vision de Talaat Pacha, qui croyait que la Turquie pouvait assimiler les Kurdes et les Alévis par la religion. Mais les Arméniens n'avaient aucun dénominateur commun avec les Turcs, dans les calculs de Talaat; par conséquent, il leur assigna l'extermination.

Il y a quelques années, un ministre turc de la Défense a demandé, en rhétorique, si la Turquie aurait ses dimensions actuelles si elle n'avait pas expulsé les Arméniens et les Grecs.

Après le génocide, lorsque les fonctionnaires du gouvernement ittihadiste ont changé de chapeau et rejoint le mouvement Milli d'Atatürk, ils ont continué leur politique génocidaire en jetant les Grecs dans la mer Egée à Smyrne, et en déportant les Arméniens en Cilicie. Même l'échange de populations entre la Grèce et la Turquie visait la poursuite de l'islamisation de cette dernière. L'affaire a été soigneusement étudiée par Taner Akçam dans son livre, « Un acte honteux ».

Aujourd'hui, 20 à 25 millions de Kurdes représentent près d'un tiers de la population de la Turquie, et sont considérés comme une menace à l'intégrité territoriale du pays. Bien qu'il n'y ait pas de statistiques fiables précédant la Première Guerre mondiale, la population arménienne de Turquie se comparait alors à la population kurde. Si les Arméniens avaient eu le droit à une croissance aussi naturelle que les Kurdes, ils auraient été une menace encore plus sérieuse pour l'homogénéité de la Turquie. 2015 marque ainsi non seulement l'anniversaire de la perte de 1,5 millions de vies, mais aussi la perte des générations à venir.

Talaat Pacha et le triumvirat ittihadiste étaient si rusés dans leurs conceptions que les dirigeants arméniens ne pouvaient anticiper la menace existentielle qui s'apprêtait à les immoler.

La scène arménienne d'aujourd'hui correspond sans doute à ce que les Turcs pouvaient imaginer; un groupe amorphe de personnes dispersées dans le monde, la plupart du temps allant à l'encontre de l'autre, individuellement ou en groupes, mais rarement une force unie contre les perpétrateurs. La majorité de la diaspora a perdu sa conscience nationale et le sens de la préservation de son patrimoine, laissant la responsabilité de la mission de justice à une minorité qui porte dans son sang le fardeau de l'histoire.

L'Arménie soviétique a servi au

Ouverture à Erévan de l'Institut- musée Vardapet Komidas



Le gouvernement arménien a alloué à Erévan, en 2013, un terrain au Fonds Arménien Hayastan pour la construction d'un Institut-Musée Vardapet Komitas jumelé avec un Centre culturel, situé sur l'Avenue Arshakounyats.

Suite à la page 8

maintien de la culture et garder la population soudée, même par la contrainte, mais étant une particule d'une entité politique mondiale, elle ne pouvait servir de base juridique, nécessaire pour notre cause. Aujourd'hui, l'Arménie indépendante peut se déplacer à la fois comme une force juridique et politique, à moins que l'exode n'érode sa vitalité.

Malgré leurs maigres forces, les Arméniens de la diaspora ont porté le flambeau et le puissant état turc en tient compte et les considère comme plus qu'une nuisance.

En 1946, lors de la fondation des Nations Unies, les Arméniens ont pu présenter leur cas, bien que par deux différents groupes, ce qui a démontré une faiblesse inhérente à notre cas. Depuis, les Arméniens ont développé leur conscience politique à se mobiliser dans les démocraties occidentales, et ont été, à ce jour, en mesure de servir de contrepoids aux assauts organisés de la Turquie.

Jean-Marie Carzou a publié en France un livre intitulé « Un génocide exemplaire ». Le génocide arménien est en effet exemplaire, car il est conforme à toutes les définitions historiques, juridiques et morales de l'acte de génocide. L'ironie est que toute vérité et tout acte moralement correct ne peuvent tenir à moins d'être soutenus par une puissance militaire et politique. C'est pourquoi la Turquie et ses partenaires négationnistes peuvent piétiner la vérité en toute impunité et c'est aux Arméniens et aux organismes des droits humains à réagir pour la vérité dans cette bataille inégale.

L'extermination arménienne conduit directement à la création du terme « génocide ». En effet, le juriste international Raphael Lemkin, qui a introduit le mot en 1944, a cité l'extermination des Arméniens par la Turquie et l'extermination nazie des Juifs comme exemples définissant son terme.

En 1997, l'Association internationale des Génocides a émis à l'unanimité une résolution affirmant la réalité historique du génocide arménien.

En juin 2000, 126 éminents spécialistes de l'Holocauste, y compris Elie Wiesel et Yehuda Bauer, ont publié

une déclaration dans le New York Times affirmant le « fait incontestable du génocide arménien » et ont exhorté les démocraties occidentales de le reconnaître.

La tant décriée Commission de réconciliation arméno-turque (CRAT) a présenté ses conclusions en 2002 au Centre international pour la justice transitionnelle, qui a affirmé que l'assassinat de masse des Arméniens dans leur patrie équivalait à un génocide. La Turquie faisait partie du CRAT et a pris rapidement ses distances, voyant qu'un organisme non-violent et conçu pour apaiser, ne pouvait que tirer la seule conclusion que tous les autres groupes avaient déjà admis à ce sujet. Plus de 20 pays ont adopté différentes résolutions législatives reconnaissant le génocide arménien et le nombre augmente, le dernier en lice étant la Bolivie.

Après une longue période de silence, les Turcs ont découvert qu'ils allaient perdre la bataille du plaidoyer et ont changé leur politique en réagissant contre tout pays qui reconnaissait le génocide et en allouant des ressources considérables pour des relations publiques et surtout acheter des universitaires et des chaires d'histoire dans divers centres universitaires. C'est pourquoi l'un de leurs thèmes de campagne préférés est devenu « laissons l'histoire aux historiens et non aux législateurs, » avec l'espoir que finalement le sort du génocide arménien allait être déterminé par des chercheurs payés pour leurs points de vue. La question du génocide arménien a été politisée et utilisée au fil du temps et alternativement par Israël, les Etats-Unis et l'Union européenne, chaque fois que l'un d'eux avait un problème avec la Turquie ou avait le besoin d'extorquer une concession politique à Ankara.

La Turquie et l'Azerbaïdjan ont alloué de plus en plus de financement afin de gagner la bataille sur le front scientifique, le nombre de négationnistes a augmenté, en plus de Bernard Lewis (qui a dû payer une amende symbolique en France pour négation du génocide arménien), Stanford Shaw, Justin McCarthy, Guenter Lewy, **Suite à la page 8**

Ouverture à Erévan...

Suite de la page 7

Le président Serge Sargissian ainsi que le Président de la Commission nationale de coordination des manifestations pour la commémoration du 100e anniversaire du génocide arménien ont assisté à l'ouverture du Musée-Institut Komidas. Avant l'ouverture du musée, Serge Sargissian, en compagnie des membres et invités de la Commission d'État se sont rendu sur le panthéon de Komidas Panthéon et y ont placé des fleurs.

Le président arménien s'est félicité de l'ouverture

de l'Institut-Musée, et a remercié toutes les personnes qui ont contribué à la mise en œuvre de cette importante initiative. Après la visite, il a signé le livre des invités d'honneur : « L'Institut-Musée Komidas est le symbole de l'unité et du renouveau du peuple arménien. Komidas a réuni ce qui est spirituel et temporel, nobles et paysans, l'arménien occidental et l'arménien oriental, prouvant ainsi le caractère artificiel de ceux-ci, ainsi que de nombreuses autres lignes de démarcation. En cela, il est devenu le pionnier et le garant de la nouvelle marche du peuple arménien, survivant du génocide, en soulignant notre immense civilisation.

Je suis heureux que, grâce à ce musée, l'héritage

sans exemple de Komidas puisse maintenant devenir un sujet d'étude systématique, et une large reconnaissance, à la fois en Arménie et dans le monde. Komidas est la partie vivante de notre vie culturelle qui continue de nous conduire à travers les chemins complexes du troisième millénaire.

L'ouverture de l'Institut-Musée Komidas est un événement important pour notre pays et notre peuple ».

A l'occasion de cette inauguration, une cérémonie solennelle a eu lieu dans la salle de concert du musée récemment ouverte.

2015, l'année...

Suite de la page 7

Heath W. Lowry sont considérés comme la vieille garde du front négationniste, alors que de nouveaux noms se sont ajoutés en prenant une position plus agressive, comme Hakan Yavuz (Université de l'Utah), Sinan Ciddi, David C. Cuthell, Sabri Sayari et d'autres.

De l'autre côté, la majorité des membres de l'Association internationale des chercheurs sur le génocide, dirigée par Israël Charny, appuient solidement la véracité du génocide arménien.

Au cours des dernières années, est apparue une fissure dans le mur du silence de la Turquie, un phénomène nouveau s'est développé, des chercheurs turcs appuient la reconnaissance du génocide arménien, des personnes tels que Taner Akçan, Halil Berktaş, Murad Belge, Fikret Adanir, Fouad Bundar, Baskin Oran, Ugur Umit Ungor, Fatma Goçek, et d'autres. Le pionnier du mouvement a été le courageux journaliste Hrant Dink, qui a sacrifié sa vie pour sa cause. Dink a affirmé que la Turquie s'est renfermée sur elle-même durant trois générations et que cela prendrait du temps et un immense effort pour changer. « Le problème auquel est aujourd'hui confronté la Turquie n'est ni un problème de « déni » ni « de reconnaissance », écrivait-il en 2005. « Le principal problème de la Turquie est la compréhension, et pour un processus de compréhension, la Turquie doit sérieusement faire une étude alternative d'histoire dans un environnement démocratique. »

Pour la plupart de ces chercheurs turcs, le processus doit être la démocratisation de la Turquie. Le pays doit se laver de son sombre passé, afin d'être admissible à se joindre aux nations civilisées. Par conséquent, la question de génocide est un accessoire essentiel. L'objectif principal étant l'émancipation de la Turquie de son fardeau historique.

Les Arméniens ne devraient pas supposer que la majorité des chercheurs turcs iront au-delà de la reconnaissance du génocide par le gouvernement, la plupart du temps à des fins égoïstes, plutôt que pour la justice historique. Essayez de parler des revendications territoriales

Au cours d'une des réunions des spécialistes du génocide à Erévan, j'ai été surpris par Baskin Oran, le plus féroce critique de l'actuel gouvernement turc, qui soutient la reconnaissance du génocide arménien. Il a sauté de son siège lorsqu'il a entendu un des

orateurs mentionner des revendications territoriales : « Qui est ce nationaliste ? » a-t-il demandé avec colère. Non seulement avons-nous les limites avec ces chercheurs, nous devons également faire face aux Kurdes lorsque les choses se gâtent. Aujourd'hui, les Kurdes se sont excusés auprès des Arméniens, individuellement et en groupe, pour la complicité de leurs ancêtres dans le génocide. Le jour où ils atteindront leur autonomie ou l'indépendance, ils changeront certainement leur fusil d'épaule. Et les Kurdes sont directement assis sur nos terres historiques.

Des efforts considérables ont été entrepris par des historiens arméniens afin de développer un ensemble crédible de bourses sur le génocide pouvant résister à l'examen ainsi qu'aux défis historique et juridique. En Occident, Vahakn Dadrian a été un pionnier à disséquer l'histoire avec une précision mathématique. De nombreux chercheurs lui ont emboîté le pas.

Les contributions de Richard Hovannissian ont également ouvert la voie. Dans une société libre, les chercheurs ne sont pas censés avoir tous des opinions identiques sur les mêmes questions, comme cela se fait dans les pays autocratiques, où l'État dicte la « vérité », les savants l'avalisent puis trouvent ou fabriquent des preuves pour ne soutenir que « la vérité. »

Mais lorsqu'il s'agit de l'étude du génocide, il existe des divergences entre les historiens arméniens. Certains des jeunes chercheurs d'Arménie accusent leurs collègues d'être des traîtres, comme s'ils avaient vendu leur âme aux Turcs ou aux États-Unis. L'accusation veut que le génocide ait été développé par des nationalistes en Arménie et manque donc de crédibilité en Occident. Aucun effort visible n'a été exercé pour réduire la fracture et mobiliser les forces vers une compilation réelle et solide.

Certains chercheurs d'Occident tentent de saper les fondements du travail de Dadrian sur ses études du génocide, dans un effort afin d'améliorer leurs propres images.

Il y a aussi une question très dangereuse qui ne doit pas être sacrifiée au nom de certains egos : la vérité à la base de la définition de génocide. L'article 2 de la Convention des Nations Unies sur le génocide, adoptée en 1948, définit le génocide comme « l'un quelconque des actes ci-après commis dans l'intention de détruire, en tout ou en partie, un groupe national, ethnique, racial ou religieux... »

Les Turcs, peuvent éventuellement se contenter d'un terme, sauf celui de « génocide, » parce que ce dernier

comporte des conséquences juridiques en termes de punition et de dédommagement.

Ensuite, ils paieraient n'importe quel prix pour insuffler un doute sur l'intention ou la préméditation de l'acte de génocide. Malheureusement, certains chercheurs achètent cet argument et le commercialisent en Occident.

Après avoir examiné les documents des tribunaux militaires d'Istanbul à la fin de la Première Guerre mondiale, après avoir lu la déclaration de Morgenthau voulant que le gouvernement ottoman ait décidé d'exterminer les Arméniens, et après avoir examiné le livre noir de Talaat Pacha, récemment découvert et publié par Murad Bardakci, aucun doute ou aucune question ne peut subsister concernant le caractère prémédité du génocide arménien.

L'Arménie doit servir de carrefour d'études sur le génocide. Les incursions que les Arméniens ont faites dans les milieux universitaires en Europe et en Russie aideront à internationaliser la question du génocide. En ce sens, Yuri Georgivich Barsegov, un expert en droit international, a fait une énorme contribution en publiant deux volumes sous le titre « Le Génocide arménien: un crime en vertu du droit international. »

Nous aurons à confronter les Turcs sur les fronts politique, scientifique, culturel, moral et même militaire, et l'érudition solide peut servir comme arme impressionnante entre les mains de tous les militants et les groupes, l'Assemblée arménienne, le Comité National Arménien, l'Institut Zoryan, les partis et organisations politiques en Europe, en Amérique du Sud et dans la communauté arménienne nouvellement préparée de Russie.

L'une des avancées du siècle dernier est l'armée et la lutte armée pour la reconnaissance du génocide. Quelque soit la position - morale et légale - sur la question de la lutte armée ou du terrorisme, on ne peut manquer de remarquer les résultats obtenus par cette lutte. Dans les années 1970, près de 75 diplomates turcs ont été assassinés dans le monde entier. Certes, ils étaient tous des diplomates de carrière sans sang sur leurs mains. Mais ils représentaient et symbolisaient un état qui avait exterminé 1 500 000 d'âmes innocentes, étaient assis sur leurs cendres, et ont continué à nier le crime. Le confort de l'État turc a été secoué et le cas du génocide arménien a été poussé sur la scène internationale.

Dans un article publié dans le magazine Affaires étrangères, Thomas de Waal fait la déclaration suivante : « Lorsque les historiens turcs sont

finalment revenus sur le sujet [du génocide] à la fin des années 1970, ils l'ont fait en réponse à une vague d'attentats terroristes contre des diplomates turcs en Europe de l'Ouest, la plupart de ces attentats effectués par des militants arméniens basés à Beyrouth... La société turque a commencé à revisiter les pages sombres de son passé. »

Cela a été l'une des étapes sanglantes de la lutte des Arméniens qui a eu également ses conséquences imprévisibles.

Ainsi, un journaliste espagnol, Jose Antonio Gurriaran, collaborateur au quotidien Pueblo, a été blessé par une bombe dans une cabine téléphonique placée par un jeune arménien. Cet incident a suscité en lui l'intérêt de savoir pourquoi la bombe avait été posée. Il a publié un livre intitulé « La Bomba, » et depuis, il est devenu un défenseur de la reconnaissance du génocide.

La célèbre romancière turque Elif Shafak a également découvert le génocide arménien de manière traumatisante ; fille d'un diplomate turc, elle tremblait chaque fois qu'elle entendait le mot « arménien » de peur que sa mère, diplomate de carrière, ne soit assassinée. Plus âgée, elle a voulu savoir pourquoi les jeunes Arméniens étaient tellement résolus à répandre le sang turc. Plus tard, elle a présenté le génocide arménien dans l'un de ses romans, « Le bâtard d'Istanbul, » et l'a publié au mépris de la justice turque. Nous sommes confrontés en 2015 à de nombreux rêves et projets non réalisés. Nous avons plus de problèmes que de rêves. Les restes des victimes du génocide ne sont pas enterrés, ni leur quête de justice atteinte. La lutte est devant nous. Certains historiens et éditorialistes disent au public que nous avons franchi l'étape de la reconnaissance et nous devons nous concentrer sur les compensations. Une note sur l'exposé d'un rapporteur des Nations Unies sur le génocide arménien n'équivaut pas à la reconnaissance par les Nations Unies. La référence du président Ronald Reagan au mémorial du génocide arménien ne peut non plus être considéré comme une reconnaissance du génocide, surtout lorsqu'il s'est, un peu plus tard, rétracté.

Reconnaissance et compensation vont de pair. La reconnaissance ne fera que renforcer les chances de compensation.

Ce qui n'a pas été atteint en un siècle, est reporté au siècle suivant, jusqu'à ce que les générations futures puissent faire justice et mettre un point final à cette profonde blessure.

Traduction N.P.

ABAKA

ENGLISH SECTION

MONDAY FEBRUARY 16, 2015

Shift in Azerbaijan may create Winning Scenario for Armenia

BY EDMOND Y. AZADIAN

Pundits and observers of the Western press have noticed recently the intensification of criticism of the Azeri government and its authoritarian ruler, Ilham Aliyev. One can surmise a real deterioration in US-Azeri relations. But that is only the tip of the iceberg, because powerful undercurrents — including regional realignments and tectonic changes in world politics — are all playing their roles.

In the integrated world today, any political action will create a domino effect, influencing policies far away in another region.

Despite absolute freedom of the press in the US and Europe, there is a tacit collusion between the governments and the major news outlets. For example, any far-reaching policy change in the last Bush administration would be heralded in the editorial and op-ed columns of the Wall Street Journal. Similarly, recent improvement in the US-Cuban relations was preceded by a series of editorial comments in the New York Times encouraging the administration to abandon its 50-year-old isolationist policy toward Cuba. Either the Times editors were extremely prescient or they had received a nod from the administration to lay the groundwork with the American public for the policy shift.

And when Mr. Obama's dramatic announcement came to change course in US-Cuban relations, some people were led to believe in the power of the press to impact policy.

It is through this perspective that we need to view the sudden surge of negative stories about Azerbaijan in the US press. It is no news that Azerbaijan was run by a despot all along.

In addition to a scathing editorial in the January 11 edition of the New York Times characterizing Aliyev as a "masterful political Jekyll and Hyde," and blasting his deplorable human rights record, a sobering analysis of US-Azerbaijan was published by the Brookings Institute, authored by Richard D. Kauzlarich. As long as Mr. Kauzlarich served as US ambassador in Baku, he had no other choice but to spout the official State Department policy. But in this paper, he has taken the freedom to express his own profound observations and views, to portray Azerbaijan and its authorities in their true colors, which are not very flattering, to say the least. The conclusion of the paper is in its first few lines which says, "On December 3, 2014, the Heydar Aliyev era in Azerbaijan ended. With it went the previously close political relationship between the United

States and Azerbaijan."

In addition to his own analysis, Mr. Kauzlarich has based his conclusions on a paper published by the head of Azerbaijan's presidential apparatus Ramiz Mehdiyev, where the latter views US-Azeri relations within the perspective of extreme political paranoia.

Mr. Kauzlarich presents three conditions for the restoration of Azerbaijan's respectability in the West and asks the rhetorical question: "Impossible? Not if Azerbaijan truly desires the international and US respect it seeks. Respect results from actions. Freeing political prisoners and seriously negotiating with Armenia about ending the dispute over Nagorno Karabagh are the only path to earning that respect."

The former diplomat's evaluation is most revealing from the US and Armenian perspectives. In the past, when Washington was faced with the dilemma whether to adhere to US interests or US values, it often chose the first alternative when the issue was Azerbaijan. In this case, it looks as if the US is opting for the latter.

In an article published in the Open Democracy website, Thomas de Waal, the senior associate for the Caucasus at the Carnegie Endowment for International Peace, states: "Over the past year and a half, the government of Azerbaijan has taken an increasingly nasty, authoritarian and anti-Western character."

Western media is inundated with harsh criticism of the Aliyev regime. Since Al Gore invited Al Jazeera to the US shores, the channel promotes US policy around the globe dressed in Middle Eastern garb. Posted on the Al Jazeera TV's website is an article by Arzu Geybullayeva, a specialist in human rights, which states: "So long as President Ilham Aliyev keeps saying there are no political prisoners and no limitation on the freedom of speech in Azerbaijan — conjuring the illusion of a democratic country — little is going to change in this country."

All criticism aside, where is Azerbaijan headed?

Mehdiyev's article, echoing his master's voice in Ankara, is stating that Azerbaijan has adopted an independent political course.

Turkey, while still keeping its membership in NATO, advocates the same policy. And since Turkey and Azerbaijan claim to be one nation with two governments, Aliyev is following the footsteps of his mentor, President Tayyip Recep Erdogan. Incidentally, the latter visited Baku on January 16, to extend his support to Aliyev, on the thorny issue of Karabagh. Alienated

Cont'd on page 10

Deputy Speaker: Armenians must unite for international recognition of Genocide

YEREVAN. – The entire Armenian nation must unite in the fight for international recognition of the Armenian Genocide, Deputy Speaker Eduard Sharmazanov said addressing lawmakers in parliament on Tuesday.

Despite existing differences with opposition on many issues, it is difficult to imagine that someone will challenge the accuracy of Genocide recognition policy.

"Similar differences are shattering the statehood. It was the way Armenia lost statehood in the fifth century. We must remember the lessons of history and never forget that we have com-



mon homeland. We have no right to divide it," he said.

Aram Khachaturian House Museum Becomes Member of Association of Music Museums and Collections



The Aram Khachaturian House Museum has become a member of the Association of Music Museums and Collections. In a conversation with "Armenpress", the Director of the Aram Khachaturian House Museum Armine Grigoryan stated that the decision was made at the course of the meeting of the Association. The Armenian side virtually participated in the event via modern technologies.

Among other things, the Director of the Aram Khachaturian House Museum Armine Grigoryan underscored: "Now the Aram Khachaturian House Museum will officially become a member of Association of Music Museums and Collections. The Association of Music Museums and Collections was opened several years ago. The former General Director of Glinka National Museum Consortium of Musical Culture of Russia Mikhail Bryzgalov is the head of the organization. Currently Mikhail Bryzgalov works at the Ministry of Culture of the Russian Federation."

Aram Khachaturian museum was established in 1978, just after the composer's death. Its purpose is to provide information about Aram Khachaturian to the public and to care and transfer to descendants his rich musical heritage. The decision of the Armenian Government to convert Khachaturian's private residence into a museum was made still during his lifetime on June 21st, 1976. The residence (architect Mark Grigorian) which was located on the intersection of Marshal Bagramian avenue and Plekhanov (nowadays Zarobian) street, was presented to Aram Khachaturian by the government in 1947. The one-storied house consisted of five spacious rooms and a garden behind it. A Khachaturian's mother and brother Vaghinak with his family used to live here.

A. Khachaturian liked this house and lived here during his stay in Yerevan. The two-storied museum complex was constructed according to the plans of the architect Edward Altounian, Aram Khachaturian got acquainted with the architect project of the future museum and even wrote down his remarks on the title page of its album. The former residence has remained without changes. The garden had been converted into a small courtyard, where a spring-monument has been erected. It's a gift to the museum from architects S. Gyurzadian and S. Barseghian. The building façade is framed with five arches reminding tuning forks. The memorial house is on the ground floor, where ten spacious, light halls are intended for the permanent exposition.

Cont'd on page 10

Obama administration calls for reduction in aid to Armenia and Azerbaijan

WASHINGTON, DC - The Obama-Biden Administration budget released today calls for a yet another reduction in U.S. economic assistance to both Armenia and Azerbaijan, while maintaining parity in military aid to these two countries, reported the Armenian National Committee of America (ANCA).

The President's proposal of \$18,360,000 in Economic Support Funds for Armenia in Fiscal Year (FY) 2016 would, if approved by Congress, represent a record low in such aid since Armenia's independence.

The White House's proposal for Armenia is over \$2 million less than FY 2014's actual economic aid allocation, and less than half of the \$40 million requested in a Congressional Armenian Caucus letter and ANCA Congressional testimony submitted last year.

"The White House must match its relentless reductions in aid to Armenia with an equally energetic effort to substantially increase bilateral trade and investment between our two nations," stated ANCA Executive Director Aram Hamparian.

The White House's proposal did, however, maintain parity in terms of appropriated military aid, with International Military Education and Training (IMET) assistance set at \$600,000 and Foreign Military Finance at \$1,700,000.

"While we remain deeply troubled that the Obama Administration - in the wake yet another wave of fatal cross-border Azerbaijani aggression - would propose any military aid at all to Ilham Aliyev's armed forces, we do appreciate that, in this context, the principle of military aid parity has been maintained to both Armenia and Azerbaijan," added Hamparian.

The Administration's budget does not include any figures for aid to Nagorno-Karabakh, although, over the past several years USAID has allocated \$2,000,000 annually for this purpose.

Armenian Genocide Survivors and Their Inventions

Armenian Youth Federation represents the stories of those who migrated to the U.S. before or after 1915 and tells about Armenian Genocide survivors' inventions that changed mankind, Tert.am reports citing Turkish website Demokrat Haber.

Raymond Damadian, the son of Vahan Damadian, a genocide survivor who moved to the U.S. in 1915, was born in New York. In 1969, he created the first MR (Magnetic Resonance) scanning machine.

Luther George Simjian was born in 1905 in Antep and lost his family in 1915. After migrating to the U.S. in 1920, he became the inventor of numerous devices, including the ATM, and owner of over 200 patents.

Arthur H. Bulbulian was born in the 1900s and migrated to the U.S. in 1920. He is credited with the creation of the A-14 oxygen mask for the United States Army which was used in com-



bat in World War II.

Asatour Sarafian (Oscar H. Banker) was born in 1895 in Kesaria. His family survived the Hamidian massacres. In 1914 migrated to the U.S. He patented a number of inventions with the automatic transmission for automobiles being the most important.

Alex Manoogian was born in 1901 in Izmir. In 1920 migrated to the U.S. He is the inventor of single handle faucet.

Aram Khachaturian House Museum...

Cont'd from page 9

On the first floor there is also a concert hall with perfect acoustics. Various events and concerts held here enliven the house. All visitors can experience music presentation in the sound library on the first floor. The first permanent exposition was opened on February 23rd 1984 on the occasion of the 80th anniversary of the outstanding composer. Soon the museum became the world-wide-acknowledged meeting point of Khachaturian's admirers, the connoisseurs of music, the young, the musicians and those simply interested in Khachaturian and his music. The staff of the museum is engaged in replenishment of the collection with materials concerning A. Khachaturian's life and work, in proper presentation of the documentary heritage, its careful research and representation to the public in most appropriate way.

On the materials of collection the booklet of the museum, the 3 volumes of Aram Khachaturian's letters in Russian and Armenian have been published. The advertising leaflets of the exposition are periodically published. The traditions established under the guidance of the first director Gohar Haroutunian - a conductor of symphonic orchestra, Meritorious Teacher of the Republic of Armenia, proceed and have development under the sensitive management of the present director Armine Grigoryan - eminent pianist, the winner of International competitions, professor of Yerevan State Conservatoire. In 2006 the building of the museum was completely repaired by funds from the Government of Armenia. On June 6th 2008 the new permanent exposition was opened.

Armenia parliament speaker to visit Canada

Armenia's Ambassador to Canada Armen Yeghanyan met on Friday with Harold Albrecht, member of the Canadian Parliament from the Conservative Party, Chairman of the Canada-Armenia Parliamentary Friendship Group.

They discussed a wide range of issues of mutual interest, in particular inter-parliamentary relations, the forthcoming visit of President of the National Assembly of Armenia Galust Sahakyan to Canada in May 2015.

Ambassador Yeganyan presented the activities that will take place in Canada in connection with the centenary of the Armenian Genocide. Harold Albrecht promised full assistance to the embassy and the Armenian community. The interlocutors exchanged views on international and regional challenges.



Armenia Doubles Export to China

Armenia has activated the trade turnover with China, increasing it 2,5 times.

Armenpress reports that in 2014 the Armenia's trade turnover with China made 588 million 457,3 thousand US dollars, increasing by 29,4% in comparison with the previous year. In fact, the share of 9,9% of the foreign trade of Armenia is made by China.

In the previous year that figure was 7,8%. In 2014 import volumes from China have increased as well. In a year Chinese products of 417 million 503,3 thousand US dollars were imported to Armenia, increasing by 8,2% in comparison with the previous year.



Shift in Azerbaijan may... Cont'd from page 9

from the West, Aliyev needs that assurance more than ever.

With the West engaged in a colossal battle to deny Moscow a comeback as a world player, Turkey has found a political niche to built its own power base, independent from both camps. Azerbaijan is moving in lockstep with Ankara, in view of some other developments in the region:

- The dramatic fall in energy prices have deflated Aliyev's dreams to build a country along the lines of the Emirate states.

- The confrontation between the West and Iran had boosted Baku's political stake for Western powers and Israel, as a listening post and potential launching pad against Iran. Now, with the nuclear deal almost a reality, Azerbaijan no longer can serve as an asset for the West nor Israel.

- Turkey's U-turn towards Russia, signing the energy deal has pushed Azerbaijan further towards the EEU with Russia.

Russia in its turn is fighting back to achieve its former status as a world power. China has expressed solidarity with Russia, seeing the writing on the wall that if Moscow fails, the West will not spare Beijing, which is already on its way to become a world player.

China not only has pledged to support Russia financially, but also has

tacitly signaled that it can use its US assets as a weapon to destabilize the US economy.

In these momentous political changes, Baku is about to choose its policy, which may lead it within the orbit of Russian influence, where Armenia has been comfortably ensconced.

On the one hand, the US-Azeri divide may offer comfort for Armenia that the US will no longer force a pro-Azeri solution, especially when Section 907 of the Freedom Support Act is still in place.

On the other hand, it will be too close for comfort if Azerbaijan gives in to Moscow's pressure and joins the Customs Union.

In these new developments, it is in Turkey's interest to intensify tensions between Armenia and Azerbaijan to shield itself from Armenian demands and to play as savior to Baku.

Thus, Moscow will become the final arbiter, having three choices to grapple with: 1. To continue the status quo to keep both sides expecting a solution in their favor; 2. To force Armenia to make concessions to buy Azerbaijan's allegiance or 3. With a broader perspective engage in an economic development program to create its own markets and to force the parties to cooperate, in which case, blockades necessarily need to be lifted and normal course of life may resume.

The last option will mark a win-win outcome for all parties.

ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 100 ԱՄԵԱԿԻ ԱՌԹԻՒ

Մեր յեղափոխականները, ըլլան հնչակեան կամ դաշնակցական, իրենց պահանջքին մեջ շատ ժուժկալ եղած են, ամենէն ժողովրդական երգերէն մեկը կ'ըսէ. «Քանի որ սուլթան չունի գթութիւն, ուժով պիտի առնենք ինքնավարութիւն»: Զագարաւոր տարիներէ ի վեր իր Զայրենիքին մէջ ապրող ժողովուրդին այս ժուժկալ պահանջքն իսկ պատրուակ գործածելով՝ թուրք կառավարութիւնը գործադրեց մարդկութեան մեծագոյն ոճիրը՝ հայ ժողովուրդի Ցեղասպանութիւնը՝ ոճիր մը որուն հետ գիշատիչ գազաններն իսկ չեն կրնար մրցիլ, քանի որ ամենէն սարսափելի գազանն իսկ կը սպաննէ մէկ զոհ՝ իր ստամոքսի պահանջքը գոհացնելու համար, մինչ թուրքը անյագօրէն բնաջնջեց ներկայիս Թուրքիա կոչուող երկրին աւելի քան երեք միլիոն հայութիւնը՝ յայտարարելով թէ «չկայ հայութիւն, ուրեմն չկայ նաեւ հայկական հարց»:

Ըստ ներքին գործոց նախարար Թալաթին 974.000 հայեր բնաջնջուեցան եւ աւելի քան երկու եւ կէս միլիոն աքսորի ճամբաներու վրայ փճացան, հակառակ որ մարդկային պատմութեան անգերազանցելի այս ոճիրէն ի վեր հարիւր ամեակ մը անցեր է, բայց ոճրագործը չէ պատժուած՝ ստիպելով, որ հայ ժողովուրդը Սփիւռքի մէջ որեւէ տեղ փոխադարձելու իրաւունքը



Այս կացութեան մէջ զարմանալի չէ, որ ԱՍԱԼԱՆ կազմուեցաւ (Հայաստանի Ազատագրութեան Զայրատնի Բանակ), որ իր տասնամեայ գործունեութեան ընթացքին շուրջ յիսնեակ մը թուրք դիւանագետներ սպաննեց, ամէն մէկուն առիթով աշխարհի լրատու միջոցները մղելով անդրադառնալու, որ թուրքին կատարած Ցեղասպանութեան հաշուեյարդարն է եղածը:

Ներկայիս միախարական է նկատել, որ կը բազմանան Ցեղասպանութիւնը ճանչցողները, բացառութեամբ Միացեալ Նահանգներուն, որուն նախագահ Պարաք Օպաման մոռնալով Ցեղասպանութիւնը ճանչցող իր նախկին տեսակետը, այժմ կը գոհանայ «Մեծ եղեռն» որակելով զայն, իր զինակից

ներութիւնները Թուրքիան մղեցին հայոց հետ երկխօսութեան, որ տեղի ունեցաւ 27 Նոյեմբեր 1977-ին, Ցիւրիխի (Չուիցերիա) մէջ, հայերէ կուսակցութիւններու ներկայացուցիչներուն եւ թուրք արտաքին գործոց նախարար՝ Սապրի Զաղլաւանկիլի միջեւ, որ ցաւ յայտնեց «1915-ի դէպքերուն համար, երբ թուրքեր եւ հայեր իրար սպաննեցին», ընդունելով սակայն որ հայոց ինքնապաշտպանութիւնը անհատական կամ խմբակային էին, մինչ թրքականը պետականօրէն կազմակերպուած էր: Իր մականունին «եան» վերջաւորութիւնը իբր ապացոյց տալով, ըսաւ որ իրեն հայկական ծագում մը վերագրուի եւ օգտուելով իր «հայասիրութենէն» վերջ տանք Ցեղասպանութեան պնդումին, անսահմանափակ գումար առաջարկելով իբրեւ հատուցում, բայց չեշտելով, որ ոչ մէկ թուրք կառավարութիւն հողային զիջում կը կատարէ:

Ցեղասպանութեան համամարդկային ճանաչման մէջ մեծ դեր ունեցաւ Ամենայն Զայրոց Վագգէն

լոյ երոպական խորհրդարանը, որ իր որոշումը յայտնեց 1986 Յուլիս 18-ին:

Մեծ գոհունակութեամբ իմացանք նաեւ, որ 2015 Ապրիլ 24-ի նախօրեակին, Վատիկան Ցեղասպանութեան մասին փաստաթուղթեր պիտի հրատարակէ եւ Պապը յատուկ պատարագ պիտի մատուցանէ զոհերու յիշատակին:

Եկեղեցիներու Զամաշխարհային խորհուրդը (Ե.Յ.Խ.) եւս որոշած է Ցեղասպանութեան 100-րդ տարելիցին յիշատակութեան մասնակցիլ, յիշելով 1979-ին Մ.Ա.Կ.ի Մարդկային Իրաւանց Յանձնախումբի կողմէ այս հարցին արծարծումը եւ թելադրելով.՝ 2015 Ապրիլ 24-ի մօտ թուականի մը ժընեւի մէջ կազմակերպել միջազգային համագումար, Ցեղասպանութեան ճանաչման ու հատուցման համար, մասնակցութեամբ միջազգային օրէնքի մասնագետներու:

Այդ նպատակին համար ժընեւի մայր տաճարին մէջ կազմակերպել կրօնական արարողութիւն:

Կոչ ուղղել Ե. Յ. խորհուրդին ան-



վերապահէ, հրեշային այս ոճիրին գլխաւոր պատասխանատու «Թալաթ փաշան փախաւ Պերսիան, Թեւիլիբեանը հասաւ Ետին, զարկաւ ճակտին փռեց գետին», իսկ գերման դատարանը ազատ արձակեց Թեւիլիբեանին:

Ցեղասպանական այս ոճիրին մասին համաշխարհային վկայութիւններէն յիշենք մէկ հատը. «Փամփուշտ խնայելու համար հայ երախաները պարկերու մէջ լեցնելով ծով կը թափէին», կը վկայէ «L'Asie Française»-ը Յունուար- Ապրիլ 1918 համարով: Տանք նաեւ թուրքի մը վկայութիւնը: Պէյրուէն Փարիզ ինքնաշարժովս ճամբորդութեան ընթացքին Ատանայ հասնելով, ծերուկ նպարավաճառի մը խանութէն գնում ընելու համար կեցայ եւ վարժ թրքերէնով հարցուցի, թէ հայեր կա՞ն այստեղ: Թուրքը ապշած կերպարանով երեսիս նայելով ըսաւ «Տղա՛ս, դուն շատ պզտիկ էիր այդ օրերուն, ժամանակին շատ կային, արմատէն մաքրեցինք»: Թուրքը ոչ միայն չէր զղջացած, այլ նաեւ հպարտ էր գործած ոճիրին համար:



Զայրապետը, մեր մեծ ցաւին մասնակից դարձնելով կաթողիկոսներու կեդրոն Վատիկանը, Ռուս Ուղղափառ, Անկլիքան, Աւետարանական, Ասորի եւ Ղպտի եկեղեցիները: Մեծ

դամ եկեղեցիներուն ոգեկոչել Ցեղասպանութեան նահատակներու յիշատակը՝ համամարդկային մակարդակով:

Այս առիթով Ամենայն հայոց Գարեգին Բ.-ի հրաւերով, Էջմիածնի մէջ համախմբուեցան Ամենայն Զայրոցին հետ Կիլիկեան Աթոռի Արամ Ա. Կաթողիկոսն ու հայ եկեղեցւոյ 61 Արքեպիսկոպոսներ եւ եպիսկոպոսներ, որոնք Ցեղասպանութեան նահատակներու սրբադասման արարողութիւնը որոշեցին կատարել 23 Ապրիլին, կոչ ուղղելով միջազգային հանրութեան վճռականօրէն շարունակել՝ Թուրքիոյ կողմէ Զայրոց Ցեղասպանութեան ճանաչման եւ դատապարտման գործընթացը:

Վերջացնելէ առաջ Զայրոց ժողովուրդի ուշադրութեան կը յանձնեմ, որ Ցեղասպանութեան յիսնամեակին առիթով Պէյրուէի ոգեկոչման ներկայ էին շուրջ 85.000 հայ յորդիներ, պետութեան ներկայացուցիչներ եւ եղբայր արաբ ժողովուրդի բազմութիւն մը: Ակնկալելի է, որ 100-ամեակի առիթով կրկնապատկուի այդ թիւը եւ Նիւրենպերկի նոր դատապարտումով մը պատժուի ոճրագործը: Այլապէս սփիւռքահայութիւնը իր իրաւունքը կը նկատէ պատժել ոճրագործը աշխարհի որեւէ անկիւնին մէջ:



Թուրքիան չվշտացնելու փափկանկատութեամբ, մինչ Ֆրանսայի նախագահ Զոլանտ կ'ըսէ. «Այս ողբերգութիւնը ունի մէկ անուն՝ Ցեղասպանութիւն»:

1973 Յունուար 27-ին Գուրգէն Եանիկեանով սկսած վրէժխնդրական շարժումին յառաջ բերած՝ ԱՍԱԼԱ-ի հաշուեյարդարի գործու-

դեր կատարեցին նաեւ Զայաստանի քաղաքագետներն ու պետութիւնը, որոնց որոշումով կառուցուեցան Սարդարապատի եւ Ծիծեռնակաբերդի յուշակոթողները:

Պէտք է շեշտել, որ Ցեղասպանութեան համաշխարհային ճանաչման պայթարին մէջ մեծ դեր ունեցաւ նաեւ՝ Սթրազպուրկ գտնը-

ՄԱԿ-ը 2015 թուականին պիտի ընդլայնե սուրիահայերուն տրամադրուող օգնութիւնը Հայաստանի մէջ

Միացեալ ազգերու կազմակերպութիւնը 2015 թուականին Հայաստանին տրամադրած է աւելի քան 2 միլիոն 500 հազար տոլար, որուն 66 տոկոսը պիտի յատկացուի Հայաստանի մէջ պաշտպանութիւն գտած սուրիահայերուն եւ այլ փախստականներու առաջնակարգ կարիքները հոգայլուն:

«Արմէնփրէս»-ի փոխանցմամբ՝ այս մասին յայտնած է ՄԱԿ-ի փախըստականներու հարցերով գերագոյն յանձնակատարի հայաստանեան գրասենեակի արտաքին կապերու պատասխանատու Անահիտ Հայրապետեանը:

2013 թուականին այդ գումարը եղած է 1 միլիոն 800 հազար տոլար, իսկ անոր նախորդող տարիներուն 500-600 հազար տոլար: «Սա բաւականին մեծ գումար է, եւ փախըստականների հրատապ կարիքները առաւելագոյնս բաւարարելու տեսանկիւնից շատ պատասխանատու տարի է մեզ սպասում: Աճում է նոր ժամանող փախստականների թիւը, ովքեր շատ աւելի կարիքաւոր են, քան տարիներ առաջ ժամանակները: Միաժամանակ այն ընտանիքները, որոնք ունենալով որոշակի խնայողութիւններ, ժամանան առաջին տարիներին չեն դիմել գրասենեակ, հիմա հնարաւորութիւն չունենալով դիմակայել ինտեգրման (ընդելուզման-հմբ.) մարտահրաւերներին եւ սպառելով իրենց գումարները, դիմում են մեզ: Մեր խնդիրն է պահպանել հաւասարակշռութիւնը եւ աւելի շատ ընտանիքներ ընդգրկել մեր ծրագրերում», ըսած է Հայրապետեան:

Ինչպէս անցեալ տարիներուն,



այս տարի նոյնպէս ուշադրութեան կեդրոնը պիտի ըլլան Սուրիայէն տեղահանուած անձերու հրատապ օգնութեան ծրագրերը, որոնք կը ներառեն տան վարձերու մասնակի փոխհատուցում, նոր կեանք սկսելու համար անհրաժեշտ կենցաղային պարագաներու տրամադրում, առողջական խնդիրներ ունեցող անձերու դեղորայքային միջոցներու ապահովում եւ օժանդակութիւն բուժման ծախսերը հոգայլու համար, ընկերային ծառայութիւններու եւ իրաւաբանական խորհրդատութեան տրամադրում, ինչպէս նաեւ օգնութիւն կրթական հարցերու մէջ:

«Աւելի քան վեց հազար ընտանիք է օգտուել մեր հրատապ օգնութեան ծրագրերից: Երեխաների խնդիրները յատուկ ուշադրութեան տակ պահելու նպատակով, այս տարի գործընկերային յարաբերութիւններ ենք սկսել «Փրկել երեխաներին» կազմակերպութեան հետ», նշած է Անահիտ Հայրապետեան:

Անոր խօսքով հրատապ ծրագրերուն զուգընթաց պիտի ընդլայնին նաեւ ընդելուզման ծրագրերը:

«Ընտանիքի ընկեր» ծրագրի ծիրէն ներս, տեղացի կամաւոր ընտանիքները կամ անձիք կ'ընկերանան սուրիահայ ընտանիքներու եւ այլ ազգերու փախստական անձերու հետ ու կ'օգնեն յարմարիլ Հայաստանի պայմաններուն: Անցեալ տարի ծրագրին մէջ ներգրաւած են 4550 կամաւոր ընտանիքներ:

Հայրապետեանի կարծիքով այս ծրագիրը մնայուն լուծում կ'առաջարկէ ընդելուզման խնդիրներու համար, քանզի ծրագրի աւարտին այդ ընտանիքները կը շարունակեն կապ պահպանել եւ բարեկամական յարաբերութիւններ կը յառաջանան անոնց միջեւ: ԿԱՉԳ զուգընթաց մարդասիրական ընկերութեան միջոցով ՄԱԿ-ի գրասենեակը կը խրախուսէ երիտասարդներուն, ինչպէս նաեւ կանանց ու աղջիկներուն՝ ներգրաւուիլ հասարակական կեանքին, կրթական ծրագրերուն եւ ձեռք բերել հմտութիւններ: Կարմիր խաչի հայկական ընկերութիւնը ուսումնասիրելով ընդելուզման խնդիրները, կ'օգնէ

աշխատանքային գործիքներ ձեռք բերել եւ կ'օժանդակէ տնայնագործական գործունեութիւն ու պիզնես վարել ուզողներուն:

Իսկ փոքր եւ միջին ձեռնարկութիւններու զարգացման ազգային կեդրոնին հետ, ՄԱԿ-ի գրասենեակը կը խրախուսէ փոքր եւ միջին պիզնեսի զարգացման դասընթացքներ կազմակերպելով, սուրիահայերուն ծանօթացնելով ՀՀ օրէնսդրական դաշտին: «Ինչպէս բոլորիս քաջ յայտնի է, այդ ձիրքը շատ ակնառու է սիրիացիների շրջանում», կը նկատէ Հայրապետեան, «4 տոկոս տոկոսադրոյթով վարկ է տրամադրուում այն սիրիահայերին, որոնց պիզնես առաջարկներն արժանանում են յանձնաժողովի հաւանութեանը: Այդ կերպ նաեւ նոր աշխատատեղեր են ստեղծուում», կ'ըսէ Հայրապետեան:

2015-ին կազմակերպութիւնը կը նախատեսէ ընդլայնել նաեւ առանձին մասնագիտութիւններու՝ խոհարարներու, լուսանկարիչներու, ձեւաւորողներու, վարսավիրներու ուսուցանման ծրագիրը: Ուշադրութեան կեդրոնը պիտի ըլլան հեռաւոր գիւղերու մէջ ապրող սուրիահայերը:

ՄԱԿ-ի փախստականներու հարցերու յանձնակատարը պիտի շարունակէ աջակցիլ ՀՀ կառավարութեան, ՄԱԿ-ի գործակալութիւններու եւ հասարակական կազմակերպութիւններու համատեղ ջանքերուն՝ բաւարարելու Հայաստանի մէջ պաշտպանութիւն գտած մօտ 15000 սուրիահայերու կարիքները:

«Հայերու ներկայութիւնը Իտալիոյ մէջ 1915-2000թթ.» գիրքի շնորհանդէսը Վենետիկի մէջ

Վենետիկի մէջ Յունուար 30-ին կայացած է Իտալիոյ հայերու միութեան նախկին նախագահ, Միլանի ու Թրենթոյի համալսարաններու ընկերաբանութեան դասախօս, փրոֆէսոր Յակոբ Մանուկեանի «Հայերու ներկայութիւնը Իտալիոյ մէջ 1915-2000թթ.» գիրքի շնորհանդէսը: Այս մասին կը տեղեկացնէ ԱԳ նախարարութեան տեղեկատուութեան եւ մամուլի ծառայութիւնը:



Ձեռնարկին ելոյթ ունեցած է Իտալիոյ մէջ ՀՀ դեսպան Սարգիս Ղազարեան: Ան իր խօսքին մէջ մեծապէս կարեւոր համարած է գիրքին հրատարակումը՝ զայն համարելով լուրջ ներդրում իտալահայ համայնքի կեանքը ներկայացնող փաստագրական գրականութեան մէջ: Դեսպան Ղազարեանը նկատած է, որ փրոֆէսոր Յակոբ Մանուկեանի «Հայերու ներկայութիւնը Իտալիոյ մէջ 1915-2000թթ.» գիրքը հրատարակուած է Հայոց Տեղասպանութեան 100-րդ տարելիցի նախաշեմին եւ մանրամասն կը պատկերէ Իտալիոյ մէջ ապաստան գտած, Տեղասպանութիւնը վերապրածներու կեանքը:

Դեսպանը անդրադարձած է իտալահայ համայնքի 20-րդ դարու պատմութեան՝ զայն դիտարկելով որպէս կարեւորագոյն ներուժ Հայաստանի եւ Իտալիոյ միջեւ երկկողմ յարաբերութիւններու ամրապնդման: Դեսպանը խօսած է նաեւ 20-րդ դարու Իտալիոյ Հանրապետութեան զարգացման գործին մէջ՝ իտալահայ հասարակական գործիչներու աւանդի մասին:

Ելոյթներ ունեցած են Վենետիկի քաղաքապետարանի մշակութային վարչութեան տնօրէն Ռոպերթօ Էլլերոն, թղթակից Էտուարտօ Փիթալիսը եւ գիրքին հեղինակ Յակոբ Մանուկեանը:

Իտալիոյ մէջ ՀՀ դեսպանութեան հովանաւորութեամբ կայացած շնորհանդէսը, որուն ներկայ եղած են Վենետիկի քաղաքապետարանի, հասարակական շրջանակներու եւ հայ համայնքի ներկայացուցիչներ ու լրագրողներ, կազմակերպուած էր Հայկական մշակոյթի ուսումնասիրութեան եւ վաւերագրման Վենետիկի կեդրոնին կողմէ:

Պոլսոյ մէջ Տեղասպանութեան նուիրուած շարք մը ցուցադրութիւններ տեղի պիտի ունենան

Հայոց Տեղասպանութեան 100-րդ տարելիցին ընդառաջ Պոլսոյ Տեփօ մշակոյթի եւ արուեստի կեդրոնը կը կազմակերպէ քանի մը ցուցադրութիւններ Օսմանեան կայսրութեան տարբեր քաղաքներու մէջ սպաննուած կամ օճախները ստիպողաբար լքած ընտանիքներու մասին: Այս մասին կը գրէ «armeniangenocide 100.org» կայքը:



Առաջին՝ «Հայկական ընտանեկան պատմութիւններ եւ կորուստեալ բնապատկերներ» ցուցադրութիւնը բաղկացած է, Հելէն Շիհանի կողմէ իրականացած ուսումնասիրութեան եւ լուսանկարներէն, որ կը պատմէ երեք ընտանիքներու մասին, որոնք ներկայիս կ'ապրին հայկական Սփիւռքի մէջ:

Ցուցադրութիւնը արդէն բաց է Սթանպուլի Թոֆանէ թաղամասին մէջ, կը փոխանցէ թրքական «Today's Zaman» պարբերականը:

Իրլանտացի նկարչուհի Շիհան սկսած է հետաքրքրուիլ այս թեմայով, երբ 1990-ականներուն կը դասաւանդէր Վենետիկի Սբ. Ղազար կղզիի հայկական Միխիթարեան միաբանութեան դպրոցին մէջ: 2009-ին ան Սփիւռքի հայութեան մասին ուսումնասիրութիւն իրականացուց, եւ Փարիզի ու Լոնտոնի մէջ գտաւ այս ընտանիքներու անդամները:

Այս մասին կը բացատրէ Տեփօ կեդրոնի ծրագրիներու ղեկավար Ասենա Կիւնալ, ցուցադրութեան նպատակն է հայ ժողովուրդի կորած անցեալը ներկայացնելը:

«Մենք կը փորձենք ցոյց տալ մարդոց պատմութիւնները եւ վստահ ենք, որ սա աւելի արդիւնաւետ է, քան թիւեր կամ փաստեր ցոյց տուող փաստաթուղթերը: Սա շատ կարեւոր տարի է, քանի որ կը լրանայ Տեղասպանութեան 100-ամեակը: Ուստի մենք կը ցուցադրենք ոչ միայն Սփիւռքի մէջ ստեղծագործող հայերու աշխատանքները, այլեւ թուրք արուեստագետներունը», ըսած է Կիւնալ:

Յրանոյշ Յակոբեան. «Բոլորս պետք է միասնաբար պայքարին այդ չարիքի դէմ»

ՀՀ սփիւռքի նախարար Յրանոյշ Յակոբեան ընդունեց Հայաստանի մէջ Ֆրանսայի Հանրապետութեան արտակարգ եւ լիազօր դեսպան Ժան-Ֆրանսուա Շարպանտիէն: Հանդիպման կը մասնակցէր նաեւ դեսպանի տեղակալ Նիկոլա Ֆայ: Այս մասին կը յայտնէ ՀՀ սփիւռքի նախարարութեան մամուլի ծառայութիւնը:

Զրոյցի ընթացքին դեսպանը նշեց, որ Ֆրանսան ընդունած է ցեղասպանութենէն հրաշքով փրկուած բազմաթիւ հայեր, եւ այսօր 500 000-անոց հայկական համայնքի ներկայացուցիչները գործունէայ են, շատ լաւ կազմակերպուած են լիովին ընդելուզուած ֆրանսական իրականութեան: Ան փաստեց, որ Ֆրանսայի գնահատանքը արտայայտուեցաւ հայկական կազմակերպութիւններու ամենամեայ հաւաքին Ֆրանսայի նախագահ Ֆ. Օլանտի մասնակցութեամբ եւ այնտեղ հնչած անոր խօսքով: Հայկական համայնքը հայ-ֆրանսական յարաբերութիւններու բարձր մակարդակի մասին վկայող կարեւոր օղակ է:

Դեսպանը կարեւորեց տնտեսական յարաբերութիւններու զարգացումը եւ համագործակցութեան յետագայ խորացումը եւ այդ գործընթացի մէջ Ֆրանսայի հայկական համայնքի ներուժի արդիւնաւետ օգտագործումը: Շնորհաւորելով Ֆրանսայի դեսպանը պաշտօնավարման առիթով՝ նախարար Յրանոյշ Յակոբեան ըսաւ. «Ուրախ եմ, որ դուք կարեւորում եք տնտեսական համագործակցութիւնը, ցանկալի կը լինէր, որ այն կարողանայինք բարձրացնել մեր երկրների քաղաքական երկխօսութեան մակարդակին»:

Պատահական չէ, որ «Շարլիէբոյի» ողբերգութիւնը մեր ժողովուրդը համարեց իր ցաւը: Այդ առիթով ես եւս իմ խորին ցաւակցութիւնն եմ յայտնում: Այդ կրակոցներն ուղղուած էին ոչ միայն խօսքի ազատութեան, այլեւ մարդկութեան եւ բարձր ժողովրդավարութեան հասած ժողովրդի դէմ: Ակնյայտ է, որ այսօր ոչ մի երկիր ապահովագրուած չէ նման ահաբեկչական գործողութիւններից: Մենք բոլորս միասնաբար պետք է պայքարենք այդ չարիքի դէմ: Ես առնչում եմ աշխարհի 100 երկրի 7 մլն. հայութեան հետ: Պետք է ասեմ, որ ֆրանսահայերն առանձնայատուկ հպարտութեամբ են խօսում իրենց եւ՝ ազգային արմատի, եւ՝ Ֆրանսիայի քաղաքացի լինելու մասին, որը հրաշալի է բանաձեւել աշխարհահռչակ շանտայէ Շարլ Ազնաւուրը՝ ասելով, «Ես 100 տոկոսով ֆրանսիացի եմ եւ 100 տոկոսով՝ հայ»:

Նախարար Յրանոյշ Յակոբեան ներկայացուց այն աշխատանքները, որոնք կը տարուին Ֆրանսայի առեւտրաարդիւնաբերական պալատներու, մասնաւորապէս Մարսելի պալատի հետ: Ան կարեւորեց Հայ առեւտրաարդիւնաբերական պալատներու ցանցի (ՀԱՑ) գործունէութիւնը, որուն մասնաճիւղերը տարածուած են աշխարհի տարբեր երկրներու մէջ, եւ որուն վերջին երկու համաժողովները կայացած են Փարիզի եւ Մարսելի



մէջ, իսկ 2015թ. Մայիսին համաժողովը պիտի կայանայ Երեւանի մէջ: Նախարարը յոյս յայտնեց, որ դեսպանը կը մասնակցի համաժողովին եւ իր հեղինակաւոր խօսքով կ'ոգտուի գործարարները, եւ այդ մէկը կը նպաստէ ինչպէս նոր ներդրումներ բերելու Հայաստան, այնպէս ալ երկու պետութիւններու առեւտրատնտեսական յարաբերութիւններու զարգացման:

Նախարարը անդրադարձաւ նաեւ Հայաստանի մէջ Ֆրանսական համալսարանի հետ նախարարութեան համագործակցութեան եւ նշեց, որ ուսանողները կրնան իրենց գործնական դասերը իրականացնել Սփիւռքի նախարարութենէն ներս՝ նպաստելով նախարարութեան կայքերու եւ էլեկտրոնային պարբերականի ֆրանսերէն տարբերակի ստեղծման:

Նախարար Յրանոյշ Յակոբեան կարեւորեց Ապրիլ 24-ին Ֆրանսայի Նախագահ Ֆրանսուա Օլանտի մասնակցութիւնը Հայոց Ցեղասպանութեան 100-րդ տարելիցի ձեռնարկներուն:

Ան ներկայացուց նաեւ Մարսելի մէջ Հայաստանի տարուայ ձեռնարկները:

Դեսպան Ժան-Ֆրանսուա Շարպանտիէ շնորհակալութիւն յայտնեց առանձնայատուկ ջերմ ընդունելութեան համար եւ իր գոհունակութիւնը յայտնեց հայ-ֆրանսական գործարար կապերու եւ առեւտրատնտեսական յարաբերութիւններու զարգացման ուղղութեամբ կատարուած աշխատանքներու վերաբերեալ:

Աւարտին նախարար Յրանոյշ Յակոբեան հիւրերուն նուիրեց Հայոց Ցեղասպանութեան 100-րդ տարելիցի խորհրդանիշ անմոռուկը եւ աշխարհի տարբեր երկրներու մէջ տեղադրուած Հայոց Ցեղասպանութեան զոհերուն նուիրուած յուշակոթողներու՝ «Յաւի, յիշողութեան եւ պայքարի կոթողներ» պատկերագիրքը:

Հայկական Ս. Ծնունդին խօսելով

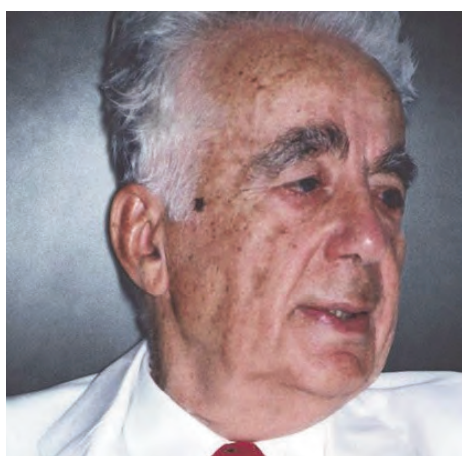
Սայիտ Աքըլ կը պանծացնէ հայութիւնը եւ կ'առանձնացնէ Վահան Թեքեանը

Վերջերս պատեհութիւնը ունեցանք կարդալու բովանդակութիւնը այն խօսքին, զոր արտասանած էր լիբանանցի հռչակաւոր բանաստեղծ Սայիտ Աքըլ (ան մահացաւ այս տողերը գրուելէն քանի մը շաբաթ առաջ), Հայկական Ս. Ծնունդի տօնին առիթով, թուականէս շուրջ 50 տարի առաջ:

Հայութեան ի նպաստ իր կեցւածքներով ու յայտարարութիւններով յայտնի բանաստեղծը, ելոյթ ունենալով լիբանանեան հեռատեսիլի կայանի պաստառէն, գովքը հիւսած է հայ ժողովուրդին, ըլլա՛յ ան Լիբանանի, Հայաստան Հայրենիքին թէ Սփիւռքի մէջ, դրուատելով անոր արժանիքները ու իր ապրած երկիրներուն եւ անոնց ժողովուրդներուն բերած օգուտները:

Սայիտ Աքըլ իր խօսքին մէջ կ'առանձնացնէ բանաստեղծութեան իշխան Վահան Թեքեանը, որուն հետ ծանօթանալու առիթը ունեցած է, զայն նկատելով «բանաստեղծ մը, որ (ժըպրան հալիլ) ժըպրանի մեծութիւնը ունի իմ քովս»:

Ստորեւ կը ներկայացնենք մեծ բանաստեղծ Սայիտ Աքըլի խօսքէն մասեր, մանաւանդ ինչ կը վերաբերի մեր աննման բանաստեղծ Վահան Թեքեանի հասցէին անոր կատարած ակնարկներուն:



«Հայերուն հետ կապերս կու գան շատ հինէն, մանաւանդ այն օրերէն երբ ճանչցայ Վահան Թեքեանը, հոյակապ բանաստեղծ մը, որ ժըպրանի մեծութիւնը ունի քովս: Ան կը նմանի լեռան մը կատարին: Օր մը զինք ողջունեցի Տիւրք Շուրէի մէջ, եւ զայն ճանչցայ Ռոնսարի լեզուով, եւ այդպիսով է որ զաղափար մը կազմեցի երազի այդ մարդուն մասին: Նոյնիսկ իր սիրած զգացումներուն մէջ ան կերտեց պալատներ եւ հասաւ աստղերուն: Կը յիշեմ իրմէ արաբերէնի թարգմանեցի «Անունդ» խորագրեալ կտոր մը, որ սիրուեցաւ եւ ողջունեցաւ շատերու կողմէ:

«Այսօր բարեկամս Վահան Թեքե-

անը, Հայ բանաստեղծութեան մեծ մարդը այս աշխարհէն հեռացած է: Բայց մեր բարեկամութիւնը չէ կորսուած: Կապի մը վերածուած է իմ ժողովուրդի մը միջեւ, իմ եւ պատմութեան միջեւ:

«Հայաստան, Հայաստան, որ կը քալէ տիեզերքի սիրտին վրայ: Հայաստան այնքան գեղեցիկ, այնքան գովելի ես, որ սկսած եմ քու մասիդ շատ բաներ սորվիլ: Տարօրինակ երկիր, հրաշալի երկիր, հերոս, վեհանձն ու լուսաւոր երկիր: Երեւակայեցէք լեռնոտ երկիր մը, բարձրաբերձ 1500-3000 մետրի վրայ: Երկիր մը որ չի մոռնար ջուրեր ժայթքել դէպի Թուրքիա, Սուրիա եւ Իրաք, կ'ողողէ պարտեզներ ու անապատներ, ուր կը հոսին Եփրատն ու Տիգրիսը, աշխարհի ամենէն արգաւանդ հողերուն մէջէն: Այս երկիրը, որ կը պարուրէ այնքան բերրի հող մը, այնքան զօրաւոր ժողովուրդ մը, լուսաւոր աչքերով, որ պատմութեան մէջ բազմադարեան ակունք ունի:

«Հայ ժողովուրդի զաւակները մեծցան ու ճանչցան հերոսութիւնը՝ Տիգրան, Աբգար, Տիգրան Բ. Աշխարհակալ: Անին արուեստի ու մշակոյթի Անին. Անին, որ «Արեւելքի Փարիզը» կոչուեցաւ: Հայերը ուր որ գաղթեցին, ուր որ ալ ոտք դրին,

անդադար հողը մշակեցին: Իրենց երկրին մէջ թէ անկէ դուրս, եղան գործունէայ եւ արտադրող, տաղանդով ու ճաշակով: Ամենէն նախանձեղին այն է, որ այս ժողովուրդը ուր որ ալ երթայ, անդադար կ'աշխատի, կ'աւելցնէ աշխարհի բարիքները, կ'աւելցնէ աշխարհի լոյսը:

«Մենք հոս՝ Լիբանանի մէջ, երախտապարտ ենք հայերուս, որոնք մեզի սորվեցուցին անգործ չմնալ: Աղքատ կամ հարուստ անոնց ձեռքերը միշտ կ'աշխատին: Հայերը միշտ սորվեցուցին աշխատիլ:

«Մինչեւ երկ լիբանանեան երաժշտութեան լաւագոյն տարրերը կը կազմուէին անոնցմէ, որոնց աչքերը կու գային Արարատ Լեռնէն եւ որոնք ունէին Վանայ Ծովուն գեղեցկութիւնը: Երբ վերջերս երաժշտութեան մեծ վարպետը՝ Արամ Խաչատուրեան, որ յօրինած էր Հայաստանի շատ գեղեցիկ քայլերգիներ երաժշտութիւնը, այցելեց մեր երկիրը, իրեն ըսինք թէ իր հայրենակիցները երկրորդական տարր մը չեն Լիբանանի վերածնունդին մէջ: Լիբանանի ծիրքերն ու տաղանդը մաս կը կազմեն հայերու սիրտին ու Լիբանանի սիրտը մէկ մասն է իրենց սիրտին»:

Երտողանի կողմէ Տարտանելի ձեռնարկներու մասնակցելու հրաւերին 102 պետութենէն արդէն 36 ընդունած է

Յայտնի դարձած է, որ 36 երկիր հաստատած է իր մասնակցութիւնը Թուրքիոյ մէջ Տարտանելի (Չանաքքալէ, Կալիփոլի) ճակատամարտի 100-ամեակին նուիրուած պետական տօնակատարութիւններուն: Այս տարուան Ապրիլ 24-ին կազմակերպուելիք վերոնշեալ ձեռնարկներուն, Երտողանի կողմէ հրաւերներ ուղարկուած էին 102 պետութենէն:

Ermenihaber.am-ը, վկայակոչելով թրքական իշխանութիւններուն մօտ կանգնած «Աքշամ» պարբերականը, կը յայտնէ, որ 36 երկիրներու նախագահներ կամ վարչապետներ արդէն դրական պատասխան տուած են հրաւերին: Կ'ակնկալուի, որ յառաջիկային այդ թիւը անցնի 50-ը:

Իրենց մասնակցութիւնը հաստատած բարձրաստիճան անձերու շարքին են մասնաւորապէս Անգլիոյ արքայազն Չարլզը՝ իր որդիին հետ, Ատրպէյճանի նախագահ Իլիամ Ալիեւը, Ալպանիոյ նախագահ Պոլյար Նիշանին, Սոմալիի նախագահ Յասան Շէյխ Մահմուտը:

Յատկապէս վերջինին, ինչպէս կը նշէ աղբիւրը, Երտողանը մեծ կարեւորութիւն կու տայ:

Ձեռնարկներուն պիտի մասնակցին նաեւ Աւստրալիոյ վարչապետ Թոնի Էպորը եւ Նոր Զելանտիոյ վարչապետ ճոն Զէյնը: Տարտանելի ճակատամարտին նուիրուած ձեռնարկները տեղի պիտի ունենան Իսթանպուլի մէջ: Անոնց մեկնարկը պիտի ազդարարուի գումարուելիք «Նաղաղութեան գագաթնաժողով»-ի միջոցով:

Էտըմ Շիֆ կը բացատրէ սուրիացի գաղթականներ Ամերիկա ընդունուելու պայմանները

Ամերիկացի կոնգրեսական Էտըմ Շիֆի գրասենեակը յայտարարութիւն մը հրապարակած է՝ յստակացնելու համար սուրիացի գաղթականներ Ամերիկա ընդունուելու պայմանները:



Շիֆ կը շեշտէ, թէ ամերիկեան գաղթականական օրէնքներով (USRAP)՝ միայն սահմանափակ թիւով գաղթականներու Միացեալ Նահանգներ մուտքը պիտի արտօնուի: Այդ օրէնքներով, Յոկտեմբեր 1, 2013-էն մինչեւ Սեպտեմբեր 30, 2014, Միացեալ Նահանգներ մուտք գործած են 105 սուրիացի գաղթականներ, իսկ Յոկտեմբեր 1, 2013-էն մինչեւ Դեկտեմբեր 31, 2014՝ 164 սուրիացի գաղթականներ:

որ Միացեալ Նահանգներ մուտք գործելու դիմում կատարողները պիտի կարենան մուտքի արտօնութիւն ստանալ:

Շիֆ կը յստակացնէ, որ ամերիկեան օրէնքներով՝ Միացեալ Նահանգներ մուտք գործելու դիմումները չեն ընդունուիր ուղղակի գաղթականներէն, կամ Միացեալ Նահանգներ գտնուող անոնց ընտանեկան պարագաներէն եւ այլ ոչ պետական կազմակերպութիւններէ: Դիմումները կ'ընդունուին միայն ՄԱԿ-ի գաղթականական հարցերու բարձր յանձնաժողովին (UNHCR) միջոցաւ եւ անոնք պետք է կատարին այն երկիրին մէջ, ուր կը գտնուին գաղթականները: Նաեւ, նման դիմումներ ձրիաբար կը կատարուին եւ ոչ մէկ երաշխիք կայ,

Շիֆ կը յանձնարարէ այս մասին տեղեկութիւններ քաղել միայն պատասխանատու պետական մարմիններէ՝ նշելով, որ իր ընտրատարածքէն ներս ապրողները կրնան դիմել իր գրասենեակը՝ (818) 450-2900 կամ (323) 315-5555 թիւերով, ճշգրիտ տեղեկութիւններ ստանալու համար:

ՄԱԿ-ի գաղթականական հարցերու բարձր յանձնաժողովի (UNHCR) գրասենեակներուն մասին տեղեկութիւններ կան www.unhcr.org/pages/4a324fcc6.html կայքէջին վրայ:

Տիգրան Մանսուրեանի ստեղծագործութիւնը պիտի հնչէ Սթամպուլի փառատօնին

Սթամպուլի Մշակոյթի ու արւեստի հիմնադրամին կողմէ կազմակերպուող Սթամպուլի 43-րդ երաժշտական փառատօնը տեղի պիտի ունենայ Մայիս 31-էն Յունիս 29, Tert.am-ի փոխանցմամբ՝ կը տեղեկացնէ CNN-turk-ը:



Սթամպուլի մէջ տեղի ունեցած մամլոյ ասուլիսի ընթացքին փառատօնի տնօրէն Եշիմ Կիւրեր Օյմաքը նշած է, որ փառատօնի ընթացքին երաժշտատեսները սիմֆոնիկ համերգներու հարուստ ընտրութիւն պիտի ունենան:

Փառատօնի ընթացքին պիտի հնչեն նաեւ հայ յայտնի երաժշտահան Տիգրան Մանսուրեանի գործերը:

«Մանսուրեան գրեթէ 1000 տարուան պատմութիւն ունեցող հայկական երաժշտութեան արդի տարրերն ու հին աւանդոյթները միաւորող հմտութիւն ու երաժշտական գիտելիքներ ունի, ինչ որ անոր կը դարձնէ մեր օրերու ամենայատուկ հեղինակներէն մէկը: Ալտի եւ դաշնամուրի համար գրուած անոր ստեղծագործութեան առաջին ելոյթը պիտի կայանայ Յունիս 10-ին՝ Սուրբ Որդուոց եկեղեցու մէջ:

Յոյսով ենք՝ այդ ստեղծագործութիւնը 1915-ին մեր հայ եղբայրներու ապրած ողբերգութեան ու կորուստները միասին յիշատակելու համար առիթ կը դառնայ», - ըսած է ան:

Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութիւնը՝ Վատիկանէն ետք երկրորդն է



Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութիւնը աշխարհի քրիստոնէայ պետութիւններու շարքին երկրորդն է քրիստոնէայ բնակչութեամբ: Այս մասին՝ ըստ Panorama.am-ի՝ կը գրէ «christian countries.com» կայքը: «Քրիստոնէայ պետութիւններ» վերնագրուած նիւթին մէջ կը նշուի, որ քրիստոնէութիւնը երկիր մուտքակրողները կը համարուի հիմնական կրօնը՝ երկրագունդի բնակչութեան 33%-ը, կամ 2.1 միլիարդ մարդ կը դաւանեն քրիստոնէութիւնը:

313-ին: Քրիստոնէայ բնակչութեան քանակով Աշխարհի մէջ քրիստոնէայ երկիրներու աղիւսակի առաջին տասնեակին մէջ են՝ Վատիկանը (100%), Արցախի Հանրապետութիւնը (99.9%), Էթովպոյթ (99.0%), Հայաստանը (98.7%), Հասարակածային Կովկաս (98.6%), Արեւելեան Թիմորը (98.4%), Ամերիկեան Սամուան (98.3%), Մոլտովան (98.3%) Յունաստանը (98.0%) եւ Մալթան (98.0%):

Աղբիւրը կը տեղեկացնէ նաեւ, որ տարբեր ազգեր ու ազգութիւններ քրիստոնէութիւնը ընդունած են պատմութեան տարբեր ժամանակահատուածներու, եւ առանձնայատուկ կը նշէ, որ քրիստոնէութիւնը որպէս պետական կրօն ընդունած է Հայաստանը Ք.ա 301-ին: Իսկ Հռոմեական կայսրութիւնը Ք.ա

Վրաստանը իր քրիստոնէայ բնակչութեամբ կը զբաղեցնէ 56-րդ հորիզոնականը 88.6% քրիստոնէայ բնակչութեամբ, իսկ Ռուսիան՝ 95-րդը՝ 70.3%-ով:

120 քրիստոնէական երկիրներու աղիւսակը կ'եզրափակէ Եսթոնիան իր 27.8% քրիստոնէայ բնակչութեան քանակով:

Հակառակորդի կրակոցէն գիւղացի մը վիրաւորուած է

Փետրուար 4-ին Ատրպէյճանի գիւղուած ուժերու դիպուկահարի կրակոցէն վիրաւորուած է Տաւուշի մարզի Մովսէս գիւղի բնակիչ 85-ամեայ Լեւոն Յովակիմ Անդրեասեանը:

Այս մասին Դիմատետրի իր էջին մէջ գրած է Հայաստանի պաշտպանութեան նախարարի մամուլի քարտուղար Արծրուն Յովհաննիսեան՝ նշելով, որ Անդրեասեանը ներկայիս կը գտնուի Բերդի հիւանդանոցին մէջ:



EMBASSY OF THE REPUBLIC OF ARMENIA
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԴԵՄՊԱՆԱՏՈՒՆ

Յայտարարութիւն ANNOUNCEMENT

Գանատայում ՀՀ դեսպանութիւնը տեղեկացնում է, որ ՀՀ կրթութեան և գիտութեան նախարարութիւնը ս.թ. յուլիսի 1-29-ը իրագործելու է սփիւռքահայ ուսուցիչների վերապատրաստման 2015թ. ծրագիրը: Այն նախատեսուած է վարժարաններում, դպրոցներում, մանկապարտէզներում, մէկօրեայ և այլ տեսակի կրթօջախներում դասաւանդող հայագիտական առարկաների ուսուցիչների համար:

Հայաստանում գտնուելու ընթացքում ուսուցիչները հնարաւորութիւն կ'ունենան այցելել պատմաճարտարապետական յուշարձաններ, ծանօթանալ Հայրենիքի քաղաքական, մշակութային կեանքին, հանդիպել մշակութային գործիչներին:

Կեցութիւն, սնունդ, այցելութիւններ յուշարձաններ, թանգարաններ, մշակութային օճախներ և այլն, հոգում է Հայաստանի կառավարութիւնը, իսկ ճանապարհածախսը (ներառեալ օդակայանից մինչև հիւրատուն) հոգում են իրենք՝ ուսուցիչները կամ նրանց գործուղած կրթօճախներն ու կազմակերպութիւնները:

Յայտերն անհրաժեշտ է ներկայացնել մինչև ս.թ. մայիսի 31-ը ներառեալ:

Մանրամասնութեան համար այցելել դեսպանութեան կայքէջը՝ <http://www.canada.mfa.am/hy/news/item/2015/02/04/TeachersProgram/>

Թուրքիա գաղտնի կը պահէ Կալիփոլիի ձեռնարկներու մասնակցող բարձրաստիճան հիւրերու ցանկը

Թուրքիոյ պաշտօնական շրջանակներու մէջ մտավախութիւն յառաջացած է, թէ հայկական լրագրագրական ուժերը ձեռնամուխ եղած են խոչընդոտելու Տարտանետի (Չանաքքալէ, Կալիփոլի) մարտերուն նուիրուած ձեռնարկներուն հրաւիրուած բարձրաստիճան հիւրերու հնարաւոր մասնակցութիւնը: Ըստ Panorama.am-ի՝ այս մասին տեղեկացնող «Թուրքիէ կազմէսի» լրատուական կայքը կը գրէ. «Նման տեղեկութիւն ստացած Անգարան կը պատրաստուի գաղտնի պահել Տարտանետի մարտերուն 100-ամեակի ձեռնարկներու ցուցակը: Ձեռնարկներուն իրենց մասնակցութիւնը հաստատած անձերուն անունները եւս մինչեւ վերջին պահը պիտի չբացայայտուին»:



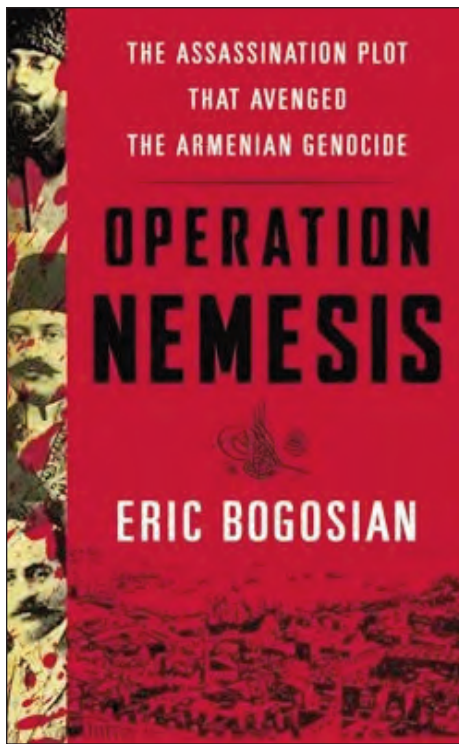
Յիշեցնենք, որ Չանաքքալէի մարտերուն նուիրուած տօնակատարութիւնները Թուրքիոյ մէջ նախապէս կը նշուէին ամէն տարի Մարտ 18-ին, սակայն այս տարի նախագահ Ռեճեփ Թայիպ Էրտողանի նախաձեռնութեամբ ձեռնարկներու մեկնարկը տեղափոխուած է Ապրիլ 24:

Այս մասին տեղեկատուութեան տարածումէն ետք Էրտողան պաշտօնական հրաւեր ուղարկած էր աշխարհի 102 երկիրներու նախագահներուն. նոյնպէս ըրած է վարչապետ Ահմետ Տաւուօղլուն՝ իր պաշտօնակիցներուն:

Հրապարակի վրայ է՝ քարդարար թուրք ղեկավարներու ահաբեկումներու մասին «Նեմեսիսի Գործողութիւնը» գիրքը

Արդէն հրապարակի վրայ է Էրիք Պօղոսեանի «Նեմեսիսի գործողութիւնը» անգլերէն գիրքը, որ հրատարակուեցաւ Little, Brown and Company հրատարակչատան կողմէ:

Hachettebookgroup.com կայքը կը գրէ, որ 1921-ին հայրենասէրներու փոքր խմբակ մը որոշեց Հայոց Յեղասպանութեան շուրջ մէկ միլիոն զոհերուն վրէժը լուծել: Անոնք իրենց գործողութիւնը կոչեցին փոխհատուցման յունական չաստուածուհիին անունով՝ «Նեմեսիս»: Անոնք քանի մը տարուան ընթացքին հետապնդեցին եւ ահաբեկեցին թուրք նախկին ղեկավարներ: Այս գաղտնի գործողութեան պատմութիւնը մինչեւ հիմա երբեք ամբողջական կերպով չէ պատմուած:



Կայքը նաեւ կը գրէ, որ Էրիք Պօղոսեան չի բաւարարուիր այս պատմութիւնը օսմանեան եւ հայոց պատմութեան, ինչպէս նաեւ Յեղասպանութեան պատմութեան ծիրին մէջ պատմելով, այլ նոր լոյս կը սփռէ 20-րդ դարու մեծագոյն ոճիրներէն մեկուն եւ պատմութեան քաղաքական փոխհատուցման ամենէն հոյակապ արարքներէն մեկուն վրայ՝ հիմնուելով տարբեր ցամաքամասերու վրայ տարիներով կատարած իր հետազոտութեանց վրայ: «Նեմեսիս»-ը ոչ միայն ընթերցողը մագնիսացնող գիրք մըն է, այլ նաեւ՝ չարիքի, վրէժի եւ բռնարարքի հետեւանքներուն մասին խորաթափանց քննութիւն մը:

Էրիք Պօղոսեան գրող է եւ դերասան, որ ծանօթ է իր երգիծական մեկնախօսութիւններով եւ ընկերային հարցերու մեկնաբանութեամբ: Ան ծնած է Մասաչուսեց: 1988-ին ան Օլիվըր Սթոնի հետ աշխատակցած է «Թոք ռետիօ»-ի մէջ, որուն մէջ ստանձնած է Պարրի Չամփլէյի դերը: Այս շարժանկարին շնորհիւ Պօղոսեան Պերլինի շարժապատկերի փառատօնին ստացած է «Արծաթե արջ» պարգեւը:

1994-ին, աւարտած է իր թատրոնութիւնը՝ Սիւպիւրիա, որ հետագային բեմադրիչ Ռիչըրտ Լինքլէյթըրի կողմէ շարժանկարի վերածուեցաւ: Իբրեւ դերասան՝ ան երկրորդական դերեր ստանձնած է «Տուրքս քլէյպըրն»-ի, «Անտըր սիճ 2»-ի եւ «Տիքոնսթարքթիսկ հարի»-ի մէջ: Ան նաեւ դերեր ստանձնած է Ատոմ Էկոյեանի «Արարատ»-ին մէջ եւ «Չարիզ Էյնըլզ՝ Ֆուլ Թրոթըլ»-ի մէջ:

2015-ին գիւղական մթերքի արտադրութեան եւ արտահանման աճը գերակայ խնդիր պիտի ըլլայ



Գիւղատնտեսութեան նախարարութիւնը կը նախատեսէ 2015 թուականին բարելաւել հանրապետութեան պարէնային անվտանգութիւնը, աւելցնել գիւղական մթերքի արտադրութեան եւ արտահանման ծաւալները: Այս մասին, ըստ Գիւղատնտեսութեան նախարարութեան տեղեկատուութեան եւ հասարակայնութեան հետ կապերու բաժնի տեղեկութիւններուն, նախարարութեան այս տարուան անդրանիկ խորհրդակցութեան ժամանակ յայտնած է ՀՀ գիւղատնտեսութեան նախարար Սերգօ Կարապետեան՝ անդրադառնալով 2015թ. նախարարութեան կողմէն իրականացուելիք ծրագիրներուն եւ քայլերուն:

«Չնայած գիւղատնտեսութեան բնագաւառում մշտապէս առկայ են մարտահրաւերներ, սակայն դրանք յաղթահարելի են, եւ համոզուած եմ, որ ընթացիկ տարում համատեղ ուժերով եւ հետեւողական աշխատանքի միջոցով մենք կը կարողանանք ոլորտում գրանցել բարձր կատարողական արդիւնքներ, յատկապէս՝ հաշուի առնելով չիրացուած ներուժը», - նշած է նախարարը:

Տարուան ընթացքին պիտի շարունակուին մատչելի պայմաններով վառելանիւթի ու հանքային պարարտանիւթերու տրամադրման, տոհմային երիւջներու ներկրման ծրագիրները:

Նախարարը նաեւ յանձնարարած է ձեռնարկել բոլոր անհրաժեշտ քայլերը, որպէսզի Մարտ 25-ին ոռոգման համակարգը պատրաստ ըլլայ գարնան գիւղատնտեսական աշխատանքներու մեկնարկին: Պատասխանատուներուն յանձնարարուած է յստակօրէն իրականացնել իրենց ոլորտներուն ծրագիրները, պահպանել ծրագիրներու կատարման ժամկետները՝ բացառելով թերացումները:

Շարլ Ազնաւուր ելոյթ պիտի ունենայ Մատրիտի մէջ



Ֆրանսական երգարուեստի ամենախորհրդաւոր ձայներէն մէկը՝ Շարլ Ազնաւուր, Մայիս 7-ին համերգ պիտի ունենայ Մատրիտի մէջ:

Համերգը կ'իրականացուի Մատրիտի Palacio de Deportes մարզահամալիրին մէջ, որ վերանուանուած է Barclaycard կեդրոն: 90-ամեայ երգիչը պիտի կրկնէ իր անցեալ տարուան յաջողութիւնը, երբ համերգով հանդէս եկաւ Պարսելոնայի «Կրան Լիսէոն» օփերայի թատրոնին մէջ:

«1924-ին Փարիզի մէջ ծնած հայ երգիչը, որուն իրական անունը Շահնուր Վաղինակի Ազնաւուրեան, աւելի քան 50 ալպոմ թողարկած է իր ծաւալուն գործունեութեան ընթացքին, որոնք վաճառուած են 100 միլիոնաւոր օրինակով: Իր գործունեութեան ընթացքին կատարողը նաեւ երաժշտութիւններ գրած է այլ հեղինակաւոր երգիչներու համար, ինչպէս օրինակ՝ Էտիթ Փիաֆի եւ ճուլիէթ Կրեկոյի: Ազնաւուրը բեղուն գործունեութիւն ծաւալած է նաեւ շարժանկարչութեան ոլորտին մէջ այնպիսի ֆիլմերով, որոնցմէ է La tute contre les murs-ը՝ անոր առաջին շարժանկարը (1958), որուն համար արժանացած է «Սեզար» մրցանակի՝ իբրեւ լաւագոյն դերասան», - կը գրէ սպանական պարբերականը:

Ան հանդէս եկած է նաեւ Ատոմ Էկոյեանի «Արարատ» ֆիլմին մէջ (2002), որ կը պատմէ Հայոց Տեղասպանութեան մասին:

Ատրպէյճան կը յայտնէ իր բանակի մէջ մէկ զոհի մասին

Ըստ Yerkirmedia-ի՝ատրպէյճանական լրատուամիջոցները երկրի պաշտպանական նախարարութեան յղումով կը յայտնեն ատրպէյճանական բանակին մէջ կորուստի մասին: Փետրուար 5-ին սպաննուած է շարքային Աբաեւ Ֆարիտ Ռուֆաթօղլուն:

Փետրուար 4-ի լոյս 5-ի գիշերը եւ ամբողջ օրուան ընթացքին Ատրպէյճան տարբեր տրամաչափի հրաձգային զինատեսակներէ շարունակած է բռն կերպով խախտել հրադադարը: Ատոր հետեւանքով, ժամը 16:15-ի մօտ ՊԲ արեւելեան ուղղութեամբ տեղակայուած զօրամասերէն մէկու պահպանութեան տեղամասի մարտական յենակետին մէջ հրազենային վնասուածքէ զոհուած է զինծառայող՝ 1990-ի ծնունդ Շեքսփիր Միխթար Յակոբեանը:

Արծրուն Յովհաննիսեան. «Ատրպէյճան կրակած է սեփական գիւղերու ուղղութեամբ»

Ատրպէյճան դիմած է հերթական սադրանքին՝ կրակելով սեփական գիւղերու ուղղութեամբ: Փետրուար 4-ի ուշ երեկոյեան Դիմատետրի իր էջին մէջ այսպիսի գրառում ըրած է ՀՀ պաշտպանութեան նախարարութեան մամուլի խօսնակ Արծրուն Յովհաննիսեան:

«Այսօր՝ ժամը 22, 40 րոպէէն սկսեալ, Տաւուշի մարզի Բաղանիս եւ Շաւարշաւան բնակավայրերու դիմաց տեղակայուած ատրպէյճանական դիրքերէն ատրպէյճանական Փարախլի բնակավայրի ուղղութեամբ ուժգին կրակ բացուած է, հիմնականօրէն լուսածրային փամփուշտներով: Ասիկա ատրպէյճանական կողմի հերթական սադրանքն է», - ըսուած է գրառման մէջ:

Աւելի ուշ՝ եւս մէկ գրառմամբ, ՊՆ մամուլի խօսնակը տեղեկացուցած է, որ «ատրպէյճանական կողմը գիշերը շարունակած է կրակել իրենց Փարախլը եւ Դուշչի Այրում գիւղերու ուղղութեամբ»:

Յունուարի սկիզբէն Հայաստան-Ատրպէյճան պետական սահմանի եւ շիրաքաղա-ատրպէյճանական շփման գիծին վրայ շարք մը արիւնալի միջադէպեր արձանագրուած են՝ մարդկային կորուստներով:



Յունուար 27-ին Միւսքի խումբի համանախագահները հանդիպած են Ատրպէյճանի արտաքին գործոց նախարար Էլմար Մամետեարովի հետ: Հանդիպման ընթացքին համանախագահները կոչ ըրած են Ատրպէյճանին պահպանել հակամարտութեան խաղաղ կարգաւորման վերաբերեալ յանձնառութիւնները: «Մենք նաեւ կոչ կ'ընենք Հայաստանին ձեռնարկելու բոլոր միջոցները՝ լարուածութիւնը թուլացնելու համար: Բոլոր կողմերը պետք է հետեւին հրադադարի համաձայնագրին», - ըսուած է ԵԱՀԿ Միւսքի խումբի յայտարարութեան մէջ:

ՀԱՅՈՑ ՏԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՅՈՒՇԱԿՈԹՈՂ ԱՍԵՓԱՆԱԿԵՐՏԻ ՄԷՋ

Մեծ Եղեռնի Հարիւրամեակին ընդառաջ, Հայոց Տեղասպանութեան նուիրուած յուշահամալիրը պիտի աւարտի մինչեւ Ապրիլ 24: Ըստ քաղաքապետութեան, մէկ ամիսէն կը վերջանան ներկայ աւարտական փուլին մէջ գտնուող աշխատանքները: Այսօրուայ դրութեամբ, յուշարձանի կառուցման աշխատանքի 75 տոկոսը աւարտած է: Կը շարունակուին արտաքին յարդարման եւ տարածքի բարեկարգումի աշխատանքները:

ՃՇՂՈՒՄ

Մեր սիրելի ընթերցողներուն ուշադրութեան կը յանձնենք, որ 2 Փետրուար 2015-ի թիւին էջ 3-ի «Հրանդ Տիկի սպանութեան 8-րդ տարեկիցը...» լրատուութեան ձեռնարկին՝ ներկայ էր նաեւ Հայ Հորիզոն հեռատեսիլը. կը ճշդենք:



Komitas
SALON FUNÉRAIRE
ԹԱՂԱՍՆԱԿԱՆ ՄՊԱՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Funéraille Traditionnel Monument Pré-arrangement

5180, rue Salaberry
Montréal, Québec H4J 1J3
Tél. : 514 331-0400

www.komitas.ca

The Cut ֆիլմը ցուցադրուած է Ֆրանսայի մէջ

Հայոց Տեղասպանութեան մասին թուրք ռեժիսոր Ֆաթիհ Ալինի The Cut ֆիլմը Փետրուար 1-ին ցուցադրուեցաւ Նանսի քաղաքի Կամեօ ցուցասրահի մէջ:

2012-էն սկսեալ, The Cut-ը արդէն երրորդ ֆիլմն է Հայոց Տեղասպանութեան մասին, որ կը ցուցադրուի Ֆրանսական հիւսիս-արեւելեան այս քաղաքի մէջ: Նախաձեռնութեան հեղինակն ու իրականացողը Նանսիի նորաստեղծ համայնքն է: Ինչպէս նշեց համայնքի ղեկավար Արթուր Աւետեան, առաջինն իտալացի Տաւիանի եղբայրներու հեղինակած «Արտոյոյններու ազարակն» էր, իսկ 2013-ին ցուցադրուած է Անրի Վերնոյի «Մայրիկ»-ը. այս ցուցադրութեան մասնակցած է նաեւ Աբգարը մարմնաւորած ժակի Ներսիսեանը:

Նշենք, որ The Cut-ի ցուցադրութիւնը բաւական բազմամարդ էր, եւ ներկայ էին ոչ միայն

հայեր, այլեւ՝ ֆրանսացիներ, ովքեր այնքան հետաքրքրուած էին Տեղասպանութեան խնդրով, որ ոչ միայն ֆիլմը դիտելու եկած էին, այլեւ՝ մասնակցեցան վերջինիս յաջորդած, համայնքի կողմէն կազմակերպուած քննարկման: Քննարկումը անցաւ բաւական բուռն ու հետաքրքրական: Ինչպէս նշեց Ա. Աւետեան, առաւել կարեւոր է հետաքրքրել ֆրանսացիներն ու անոնց տեղեկացնել Հայոց Տեղասպանութեան խնդրին, քանի որ ի տարբերութիւն Ֆրանսայի հայաշատ այլ քաղաքներու՝ Նանսիի մէջ ֆրանսացիները մեր պատմութեան այս սեւ էջին բաւարար ծանօթ չեն:

Տեղասպանութեան 100-րդ տարեկիցին ընդառաջ, Ա. Աւետեանի հաւաստիացումով, կը նախապատրաստուին շարք մը այլ ձեռնարկներ եւս, սակայն մինչեւ վերջ չակերտները չբացաւ...

